DERDESTE

FERHAN ŞENSOY

ORTAOYUNCULAR
YAYINLARI

ebn-e koronavirüs günler
kapandı tiyatrolar
tamam oldu derdeste
bunun ardı ferdeste

ORTAOYUNCULAR YAYINLARI/24

Ferhan Şensoy

DERDESTE

ORTAOYUNCULAR YAYINLARI/24

Basım / Şubat 2021

Kapak Görsel: Çağdaş Erçelik
Kapak Tasarım: Can Gelgeç
Sayfa Tasarım: Can Gelgeç

Dizgi ve Baskı / Nobel Matbaacılık
Akçaburgaz Cad. No: 24/1
Esenyurt - İstanbul
Matbaa Sertifika No: 46069

ISBN: 978-975-7904-20-5

© Ferhan Şensoy

ORTAOYUNCULAR
SANAT GÖSTERİLERİ VE YAYINCILIK A.Ş.
İstiklal cad. No: 62 Beyoğlu-İSTANBUL
Tel / 212-2511865 Fax / 212-2444327
www.ortaoyuncular. com

yirmibeş şubat
bindokuzyüzellibir
bu bir divân ül ferhanî
koridorda sert adımlarla dolaşan
babam
içerde sancıyla kıvranan
anam
yirmialtı şubatta doğdum
my name is ferhan
çarşamba'da doğduğum
evin kapısındayım
babamın kucağında
henüz bir yaşımda değildim
öğretmendi annem
evlenince bırakmış öğretmenliği
ilkokula gitmeden önce
öğrenmiştim okumayı yazmayı
babamın kitaplığında
keşfettim nâzım hikmet'i
babam çarşamba'nın belediye reisi
nâzım hikmet aşkıyla başladım ilkokula
aşkımı dile getirdim babama
oku fakat okulda bundan
söz etme dedi babam
neden söz etmemem gerektiğini
büyüyünce öğrendim

bir şizofrenleşme midir
oda böylesine suskun
duvarda asılı fotoğraflara
kadeh kaldırırken elim
karmakırışık beynim
kendinden kuşkulanır
odada fır dolanan akl-ı selim
güzel şeyler yaşadık biz
di mi amcam
di mi dedem
di mi babacığım
çok saçma geçmedi di mi hayatımız
yanıt vermiyorsunuz
siz artık hayatta değilsiniz
oda bomboş
ben kimbilir nerdeyim
babacığım
yanılmadık di mi biz

geceleri şeytan girer düşüme
kulakların çın etsin
ey gidi özdemir âsaf
ne güzel kavga ederdik seninle
fuaye adnan'ın barında
ben sana hayran olduğum için
sen kendini hiç sevmediğinden
bu gece de
özdemir âsaf'la içelim
randevumuz örneğin
lâlezar'ın barında

mahmur eski peynir tenekelerinde
dik başlı kadife çiçekleri
binbir ot çevresinde
tenekenin parasız eki
ağustos yirmiiki
ramazanın ikinci günü
ikibindokuz yılı cumartesi
hilâl ayı yunan'a yol etti
ağustos böcekleri
geriş'te bir kavuşmanın
arife gecesi
basiretsiz hükümet
kürt açılımında
açılımın içeriği meşkuk
imralı'daki mahpusundan
ahkâm kesiyor
pkk'nın binbir cinayet sorumlusu
pek cahil apo'su
ılımlı islâm hükümet pusuda
ne diyor acaba
apo bu konuda
giderek kararıyor ülke
nereden nereye geldi türkiye
recep tayyip
çok acayip
apo nebatat
genel kurmay müteredditt
giderek zorlaşıyor hayat
her hafta gol yiyor cumhuriyet
korkarım hakem ibne
meğer siyahın da siyahı var
bu deste sanki kara deste

../...

.../..

ilhan selçuk hastanede
mustafa balbay sebepsiz hapiste
yıl ikibinsıfırdokuz
ortaçağa yelken açmış türkiye
bugün ramazan diyor
muhtar ramazan
muhtar bayramı ne zaman
muhtar gak guk ederken
elektrik kesiliyor geriş'te
bu karanlık bize yetmez
dercesine
bak bu güzel oldu işte
yalıda deniz kitabevi açılmış
bir bavul kitap aldım
karanlıkta dağıttım köylüye
gün doğunca okusunlar diye
eğer yarın gün doğarsa
bu da bir iyi niyet işte
korumamız gereken
güneşi beklerken

rüzgâr biçim geçti
geriş'te pastırma yazı
yarın bizans yolcusuyuz
bu akşam az önce
bakırköy yunus emre tiyatrosu'nda
bizim adımıza ödül aldı feruş
işsizler cennete gider oyunumuzla
ismet küntay en iyi yapım ödülü
onun da adı ferhan soyadı şensoy
turneler var önümüzde
yirmibeş kasım'da kavuşacağız köpeklerimize

otel de ismi kadar güzel
denizli'de şiir otel
bu yıl açılmış
lobi şair büstleri
ve çerçeveli şiirleri ile bezeli
her odada bir şairin çerçevelenmiş şiiri
kaldığımız üçyüzüç nolu odanın şairi
mehmet âkif ersoy
bülbül ve çanakkale şehitlerine
isimli şiirleri asılı duvarda
şairâne bir otel
güleryüzlü otel çalışanları
altıyüzyetmiş kişiye oynandı
ferhangi şeyler'in
binyediyüzyirmisekizincisi
kasımın yirmisekizi

dağdan indim bizans'a
hemen dağa çıkasım geldi
ulaştık ki geriş'e
ruhum huzura erdi
gün çok kısa
gece çok güzel uzun
her gün binlerce ölü
suriye kan gölü
temmuzun sonu
kürt devleti kuruluyor güneyimizde
yıl ikibinoniki

ülker dönümü fırtınası
çekmiyor şöminenin bacası
fersiz yanıyor ateş
geri kusuyor dumanı
bulutların denetiminde
pek görünemeden battı güneş
denizli'den bastım gaza onikide
dikiz aynasında kayboldu denizli
muğla üzerinden ulaştım geriş'e

gece genç
ihtiyar dinç
savulun
nimbüs kümülüs arkadaşlar

sisli puslu izmir ikindisi
havalimanına cep telefonuyla indi
mücap ofluoğlu'nun ölüm haberi
yıl ikibinoniki
aralık'ın onbiri
güle güle mücap ağbi
şakrak kahkahanla inlet cenneti
izmir'den başkente gidiyor ferhangi şeyler
seni düşünerek oynanacak
binyediyüzotuzuncu oyun sevgili mücap ağbi

kırlangıçlar da senin gibi
terkettiler beni
terkediş veya terkolunuş mevsimi midir
sonbaharın her senesi
terkedilişlerin en acısı değil midir
seninkisi
şey zaten ben yenisini
buldum dün tünelde
hep şey derim
karşısında sevdiklerimin
bilirsin
ben ona şey demeyeceğim
o ki sevgililerimin en yenisi
en neşelisi
en sevimlisi
bana şey dedirten sizlerden
pi sayısı kadar güzeldir
bunun için ona üç nokta ondört
demek geliyor içimden
inan olsun ki tavşanların
havuca karşı olan sevgisinden
maymunların muz sevmesinden
üç nokta ondört kez daha çok seviyorum onu
kocaman zincirlerle bağlandım
herkesin aşk dediği
yeşil gözlere
aşk denilen o yosunlu duvara
taşlar üzerindeki yosunlar
bana eski sevgililerimi andırırlar
bitişik odadan gelen iniltileri
onların yalvarışları olarak yorumlar
onlara acırım önce

../...

.../..

ama sonra gözlerimin önüne
hepsinin beni
aldatışları gelir teker teker
acıma hissi bir kine bırakır yerini
içim içimi yer
onların kendilerine has
sesleriyle beraber
biliyorum
aldatmayacaksın beni
ankaralı gibi
samsunlu gibi
ünyeli gibi
değil mi yeşil gözlüm
değil mi

gökyüzünde yangın güneş batışı
kıpkırmızı dağların ardı
geriş'te ekimin onu
yaprak dönümü fırtınası
zakkumların budanma günü
attilâ ilhan'ın ölüm yıldönümü

denizin ortasına uzanmış bir iskele
denize vuran iskele fenerlerinin ışıkları
sedâlar yükseliyor yukarı
göğe yıldızlara bir sandaldan
kol kola iki gölge görünüyor iskelede
bu karanlık gecede
kalabalık park alabildiğince
bir plâk dönüyor orada
ah ana beni eversene
arka mahalle tenha
kurbağa vıraklamaları geliyor derinden
fındık bahçeleri kimsesiz kaldılar
hırçın dalgaların alışılagelmiş sesine karışıyor
kavakdibi'nde dolaşan itlerin ulumaları
paşabahçesi'nde fısıldaşanlardır elma ağaçları
balıkçılar da döndüler
dalgalardır uzakta görünenler
fındık taşıyan mavnalardır
ufukta belirenler
çınar ağacının altındaki kanepeler dolu
her geceki gibi uyuyanlar var
nasıl da elemsizler
küçük dünyanın küçük kişileri
uyandırmıyor onları
sürekli bekçi düdükleri
ne dut satan kadınları
ne de dilencileri görüyorum yalıboyu'nda
bekçiler aldılar onların yerlerini
kayboldu iskeledeki bir çift gölge
kentin tüm sessizliğine rağmen inletiyor ünye'yi
parkta çalınan ana beni eversene
küçüklüğümün geçtiği ünye'den

../...

.../..

şimdi bir yel eser hafiften
oralara götürür beni
yitik anılarımı yaşatır bana
sonra beni benliğime getirir o özlem yeli

elindeki sigarayı ters yaktı
kızdı
attı
bir başkasını çıkardı
yakamadı
küfretti attı
aşkı aklına geldi
âşık olduğuna kızdı
aşkına küfretti
küfreden ağzına kızdı
ağzına küfretti

bana evrenin tüm kokularını getirselerdi
çok kolay bulurdum onlar arasında seninkini
kokunu çektikçe ciğerlerime
içim ürperir
bir tuhaf olur
titrerdim
toprağın da bir kokusu vardı
yağmur yağınca
ablaların da bir kokusu vardı
parfüm sürünce
babanın da bir kokusu vardı
ayak kokusu
anneninki de
ter kokusu
duvarlar badana kokardı
ben de sigara
seninkinden başka hepsi geçiciydi
toprağınki yağmur dinince
ablanınınki parfümü bitince
annenin ve babanınki yıkandıkları zaman
duvarlarınki kuruyunca
benimkisi ise geçerdi dişimi yıkayınca
sendeki sen kokusu var ya
hani insanın başını döndüren
o hiç geçmezdi

otlar bürümüş bahçeyi
sapsarı kır çiçekleri kaplamış köyü
geriş'te nisanın onüçü
şömine ve soba durumu
işsizler cennete gider
bodrum turnesi
dün milâs iptal oldu
muğla'dan geldik geriş'e
yarın yolcuyuz denizli'ye

beşiktaş'ın denizli'ye yenildiği
bu pazar günü
barbaros bulvarı gayet hüzünlü
edith piaf'la sürerken dostluğumuz
ziller çalacak birazdan
gemi kalkacak
göstermeci tayfalar
temâşâya sığınır hü

aralık ayının üçü
dokuzyüzaltmışbeş yılı
vefat etti naci şensoy
ondört yaşımdayım
unut diyorlar bana
seni unutmamı istiyorlar amca
benim seni unutmamdan önce
senin beni unutman gerekmez mi
bilirim sen de unutamazsın beni
hâlâ çınlıyor kulaklarımda
şefkatli
şakacı
tatlı sesin
hâlâ gözlerimin önünde kırmızı yüzün
seni unutmam ne mümkün
öylesine özlem duyuyorum ki sana
bıraksalar geleceğim yanına
öteki evrene
ama insanı bağlayan şeyler var buraya
bütün iş ölebilmekte
yaşamak çok kolay
ve yahya kemal'in dediği gibi
iş şu kubbede hoş bir sedâ bırakabilmekte
geleceğim yanına
geleceğim ama
aykırı düşmekten korkuyorum orada
senin kadar günâhsız olamaz ki hiç kimse
söyle amcacığım
sizin tarafın kapısı nerede
nasıl gelinir senin yanına
tüm evrene iyilik yaparak mı
eğer koşul yalnız ölmekse
ölürüm sırf beraber olalım diye

saat altıyı çeyrek geçti
çektim telefonun fişini
edith piaf'la ikimiz yalnızız
kalemimde fondötenler
istanbul'a akşam çöktü

ankara'nın nezlesi meşhur
kar yağıyor bizans giyimim üstüne
kasketim sütlü kahve
pardösüm siyah atkım vişne çürüğü
bir zevksizlik değil de
bir bektâşi punklık örneği hü
ankara'ya kar yağıyor
dün geldim bugün istanbul özlemi hü
kitapçılarda kitaplarımı sordum
tanımıyorlar fakiri
kitaplarım olduğunu bilmiyorlar
bana bu kalemi
ve kimi dosya kâğıtları sattılar
defter yokmuş kitapçıda
çok kitap da yok zaten
kitaptan çok kırtasiye bulunduran
kestaneci ruhlu kitabevleri

bir gemi imgeliyorum
yolcusuz
içinde bir kaptan var bir ben
bir kamarada ben
iki kamarada ben
tüm kamaralarda ben
gemi batsa
kaptan boğulsa
çıksam ben bir adaya
siz insanları arar mıyım acaba

ney üflüyor lodos
sanki tevfik'miş gibi
yaylı sazlar katılıyor neyzene
geriş'te karakoncalar fırtınası
masal müfettiş'i olarak bulunuyorum geriş'te
yeni oyunda ince narin düzeltme
yarın döneceğiz bizans'a
saat onyedide prova

kapağını açınca
demir döküm soba
şöminemsi
minemsi

ikibinoniki
ekimin onbeşi
erol günaydın öldü
ankara'da turnedeyim
ferhangi şeyler
kolaysa oyna bakalım
izleyici mutluydu
ve fakat fakir şaşkın
her spota baktığımda
hepsi erol günaydın
güyâ oynuyorum
aslında oynayamıyorum
idare ediyorum
çünkü oyunu binyediyüzyirmi kere oynamışım
fakir gayet epik durumdayım
komiklik yapıyorum
ustam ölmüş
hiç de komik değil durum
ekimin onaltısı
ölümsüzlüğe kavuştu gülümsemesi
son kez çıktı ses tiyatrosu'nda sahneye
toprağa verdik erol günaydın ustayı
toprak gülme krizine girmiştir
kara toprak unutma bu kıyağımızı

sultan değilim ama
mekteb-î sultâni'deyim
velim
hukuk fakültesi dekanı
amcam naci şensoy
fransızca öğrenilen
yetiştirici sınıftayım

mirasçılar kapıştıktan sonra
galip ağbimin herşeyini
düşünmüşler neyini versek şair çocuğa
ne de olsa o da onun kardeşi
hiçbir nesne istemem
nesnel olalım beyler
galip ağbim bende yaşıyor henüz ölmedi
sizin olsun dünya nimetleri
galip balkar onurumdur
bize de çarşamba'dan
andre gide derler

geriş'teyiz
kavuştuk köpeklere
yalaştık koklaştık
her yerimiz kıl tüy
budadığım güller açmış
gül derledim bahçeden
ve hüdâyinâbit sarı çiçekler
köyde ekşi ot diyorlar bu çiçeğe
yani ki ot olarak yenilmeyenlerden
ot sever hayvanlar bile yemezmiş bu çiçeği
çiçeklendi masam
geriş'te ocak ayının yirmisekizi
firar ettik bizans'tan
küçük kızım şu an apandisit ameliyatında
amerikan hastanesi'nde

salıya döndü gece
saat sıfırikiotuz
başkentteyiz
çayyolu'nda ferhangi şeyler
binyediyüzkırküçüncü oyun üçyüzellibeş izleyici
yarın yolumuz konya
biletler bitmiş orda
yarın sabah şems ile arkadaş
sana geliyoruz mevlâna
başkentte hüzünlü bir suskunluk
pkk'ya teslim olmuş hükümet
başkentliler hüzünlü
padişah birinci tayyip çok mutlu
muhalefet eden yok
ona hesap soran yok
solcular bölük pörçük
ikibinonüç yılı martın yirmibeşi
bölünüyor türkiye
ruhum karmakarışık
âkil adam değilim
fevrîyim
pire için değil yorgan
evi yakabilirim
bu bir marifet olmaz
evsiz kalırım
aklı başında tarifine pek uymuyorum

bu yıl ağustosa denk geldi oruç ayı
güzeldir geriş'te ramazan
gün batarken
kimse geçmez güneş ile aramdan
herkes iftarda
hanım düğmesi çiçeğinin arkası
kiremit adası
onun ardı yunan karasuları
deniz dalgasız
ruhum dalgalı
geriş'te ramazan
ağustos ayı
ikibindokuz yılı

yeniden kurulsun evren
kykloplar bile olmasın
ikimiz olalım
mutluluğumuzu doğa kıskansın
demek geliyor içimden
ürküyor susuyorum ansızın

sekiz şubat bindokuzyüzseksendört
iran başkonsolosluğunda içkisiz kokteyl hü
biz ne arıyoruz lan burada
şahları da vururlar oynuyoruz
şaha karşıyız da
humeynîci değiliz
şaha karşıyız diye dâvetliyiz
ve fakat bayılmıyoruz ki humeynî'ye

şoför nuri'ye acıma
dilenciye acıma
odacı memet'e acıma
hiç acıma kahveci emin'e
acıma şuna buna
kendine acı şair kendine

bir sigara içimi küçük sahne'de
vurdumduymaz pazartesi merhaba
bir ürperme var içimde
kimbilir hangi ovayı basacak sel miyim
içtim duymaz pazartesi

ağustosun yirmidokuzu
düğümlenirken zafer bayramına
ay tostoparlak oldu gökte
alaylı bir gülüş sanki
karanlıklar iktidarına

siyah saçlarının
mutluluk meltemiyle
savrulduğu akşamı
hatırlar mısın
aşk lâmbasına benzetmiştik dolunayı
hatırlarsın herhalde o akşam içimi ürperten dudaklarını
hepsini unutsan da
her aynaya bakışında
gözlerini görmez misin
beni mahfeden iki yeşil pırıltıyı
örtülüdür kalbim artık kan lekeleriyle
kısık gözlerim artık renksiz
kulaklarım yitirmiş duyarlılığını
ama gene de senin
kapının tokmağına dokunacağını sanar
uyumam
beklerim
bu umutsuz aşkın gece bekçisiyim
vaktim çok
vaktim sonsuz
ondört yaşımdayım
ömür boyu beklersem
belki bir gün gelirsin

ne zaman güzel bir kız görsem
sen aklıma gelirsin
çünkü güzelsin
ne zaman bir kör görsem
seni ansırım
çünkü sen gözü açık bir körsün
ne zaman bir ağlayan görsem
ağlarım
bilmem neden

geriş'te gecenin üçü
bu hiç kimsenin suçu
aşeriyor şubatın beşi
masamdaki dosya
masal müfettişi

seni imgeliyorum gözlerim yarı kapalı
karanlık sokakların nemli kaldırımları
ve fersiz köşe feneri de
tanığımdır siyah ve koyu gecede
teneffüs ediyorum karanlık havayı
marya bu havada bile senin kokun vardı
seni herkese marya diye tanıttım
öz adını sır saklayacağım
her yerde esiyor yelin
bırak marya kalsın ismin
ben yaşadıkça bu evrende
bırak senin kokun koksun ılık gecede
bırak seni teneffüs edeyim
buralarda
olur mu marya
seninle karşılaştığım liman var ya
kasabada
işte oralarda dolaştıkça
sen geliyorsun aklıma
onun için kaçıyorum ya
o kalleş gemilere bu yüzden
binemiyorum marya
bizi ayıran kalleş gemilere
inanmıyorum artık saat falına
sen buradan gideli
dolaşmıyorum sokaklarda
takılmıyorum şunun bunun kızına
sevgili marya
seni bekliyorum
ve bekleyeceğim yıllarca
düşlerime giriyorsun her gece
geziyoruz kol kola bahçede

../...

.../..

anlamıyor değil olanları annen de
ama n'apsın ben seni sevince
bilirsin ki seni severim
onun açık delilidir
şiir defterim
bir gün aşkından ölürsem ben
acımazsın bana değil mi
katilim olan sen
biliyorum ki ağlamazsın arkamdan
belki de keder bile duymazsın bundan
ama n'apim
seviyorum seni elimde olmadan
çünkü ben çocuğum
ondört yaşımdayım
sen yoksun

sen boşver bizi ayıran kilometrelere
düş de olsa
imge de olsa
seninle ben sürekli birlikte
yastığımsın yatakta
kalemim yazmak isteyince
sigaramsın helâda

ablaların ablası
gözünden güneş saçan
cumhuriyet kızı
mâcide tanır'ın ölüm haberi
şubatın ikisi ikibinonüç yılı
son yıllarda tiyatromuzdan
çok yıldız kaydı
bu kez tiyatromuzun güneşi battı

üç çocuktular
en büyükleri yedi yaşında
yalnız kalmışlardı
yapayalnızdılar
onlarda ne ana ne baba
üç kardeştiler
biri kız ikisi erkek
başlarına yıkılmıştı evleri
koyup gittiler köylerini
ve de tüm sevdiklerini
çıktılar bir tepeye
boyunları bükük baktılar köye
köy aynı köy gene
peki bu çocuklar n'olacak böyle
bu konuyla hiç ilgilenmiyor ülke
sanki ülke denilemez bizimkine
alın bu çocukları evlât edinsenize
onlar bu ülkenin çocukları
hiç ilgilenmiyor bu şeylerle
bu ülkeyi yönetenler
yani yönetmeyi bilmeyenler
salak halkım her seçimde
onlara oy veriyorlar her nedense

ilmatar'ın dizinde kutsal kuş yapmış yuva
yumurtalarını getirip koymuş oraya
dizini çekince ilmatar
düşüp kırılmış yumurtalar
denizi sarartmış sapsarı yapmışlar
evren oradan gelmiş meydana
inanırsak eğer kalevala'ya
bir sen varmışsın bir de ben denizde
yüzmüş yüzmüş yorulmuşuz az sonra
ilmatar'ın göğüsleri yükselmiş deniz yüzüne
tam boğulacağımız sırada
tırmanmışız sevinçle sen birine ben birine
ardından gömülmüş ilmatar tekrar sulara
boğulup eriyip gitmişiz enginlerde
sonra benim erkekliğimle
senin dişiliğin yayılmış suya
işte onların birleşmesinden oluşmuş âdem ile havva
yaa

pınarbaşı burma burma
pınar başım senden burma
buldum seni bayırda
ellere verdim seni
ellerin nerde hani

ustam jerôme savary ölmüş
yetmişbir yaşında
ikibinonüç martının dördüncü günü
boynu bükük oğlu robinson'un
kapandı magic circus parantezi
cennette sürdürecek fantezilerini
tiyatro sihirbazı çılgın jerôme
başın sağolsun robinson
venezuela'nın efsâne başkanı hugo chavez de öldü
ardından ağıtlar yakılıyor güney amerika'da
jerôme savary arjantin doğumluydu
herhalde buluşmuşlardır öbür dünyada chavez'le
che guevara karşılamıştır onları
sırat köprüsü başında
jerôme gitti
magic circus bitti
jerôme'suz magic circus olmaz ki

mavi gömleğimi severdim
sarıyı alıncaya dek
onu da çok sevdim
yeşili alıncaya dek
sarışını çok severdim
ankaralı'yı tanıyıncaya dek
unuttum onu da sevince mimi'yi
kızma bana
kusura kalma
seni de unuttum şimdi

hep kendimden büyük kızları sevdim
hep yalnızca sevdim
hiç sevilmedim
onlar da büyüdüler ben büyüdükçe
hiç yetişemedim
sonunda kızdım herkese
bir takvim yaptım kendi kendime
bir ay yaptım onbeş günden
sene dedim yüzseksen güne
bir hesap yaptım yeniden
şimdi seviyorum onları gene
fakat bu kez bir baba sevgisiyle

martın onbiri
ikibinonüç yılı
geriş'te kocakarı fırtınası
kökünden sökmek istiyor ağaçları
direniyor ağaçlar
yakılamıyor şömine
al dumanı sok götüne
uçağı kaçırmayı denedik
başaramadık
havalimanına ucu ucuna ulaştık
çek in çük in
ayaküstü bira içmeyi başardık
aferin biz
metin serezli'nin ölüm haberi tatsız
ölmeler çok sıklaştı
sanıyorum ihtiyar olduk biz

asmalar salkım saçak
mora dönmüş üzümdür artık
geriş'te sonbahar
vedâlaşmaktır burayla
içim hüzündür artık

küçükken elinde kitapları
okula giderdi beyaz beyaz
sonra bir yıl sınıfta kaldı
dövdüler onu kıpkırmızı
koyup gitti okulu
doglarda işçi oldu gri gri
şimdi öğrenciler geçer sabahları
onlara bakar imrenir mavi mavi
kimi zaman düşünür küçüklüğünü

akrep çaktırmadan ilerlerken
dörtnala koşuyor yelkovan
hangi yeli kovalıyor bilinmez
dapdaracıktır vaktim
içine vakit sığmaz

sabahleyin düşlerimden sıyrıldım
ellerimi yüzümü yıkadım
pijamamı çıkardım
giyindim
inanma hepsi kofti
evden çıktım gidiyordum işime
bir it düştü peşime
şaşırdım döndüm sordum köpeğe
yahu işin yok mu senin
beni boşver git işine
gitmedi
inanma hepsi kofti
karşıdan geçti bir otobüs
daha sonra bir minibüs
burada mevsim güz
güneşlik
inanma hepsi kofti
ben bindim troleybüse
it de çıktı troleybüsün üstüne
geldik beraber taksim'e
it atladı benden önce
inanma hepsi kofti
gelince işimin başına
yaktım bir sigara
bir nefes çektim
it kaptı sigarayı elimden
üç nefeste bitirdi
inanma hepsi kofti
akşam gene aynı fasıldı
iti görmelisiniz troleybüsün üzerinde
kasıldı da kasıldı
bir paket bafra sağ elinde

../...

.../..

sabahtan akşama dek aradığım
evraklar sol elinde
inanma hepsi kofti
eve geldim
pijamamı giyindim
helâya gittim
baktım ki orada it
havlıyor bana
yatmaya git diye
şaşırdım yatağa gittim uyudum
inanma hepsi kofti
uyandım
ne ilginç bir düş görmüştüm
demeye kalmadı
baktım it yatakta
kuştüyü yastıkta
kızdım
inanma hepsi kofti
bir çimdik attım kendi kendime
hissetmedim
demek hâlâ uyuyormuşum
uyanayım dedim
uyandım
inanma hepsi kofti

karadeniz çalkalanıp karardımı
bir düşüncedir alır beni
karamsarlık öldürür boy verememiş sevgimi
karamsarlığı öldürür içimin polisleri
karadeniz mosmor oldumu
içimde zincirleme ölümler

kalimnos'la leros'un arasından
denize düştü güneş
bir yangına çaldı deniz
gökyüzü yunan mitolojisi
hepsi tanrı görkemli bulutlar
eylülün yirmiikisi
dağların üstüne teşrif etti hilâl ay
çok acelesi var sanki
hemen kaçacak gibi
mektubumu almış feruş kızım
telefon etti
geriş'in gecesi
boş şatoda çıt sesi

insan vardır anadolu'nun köylerinde
aklını eritmiştir oranın sıcak güneşi
nadastan harmana harmandan hasata
sabahtan akşama dek çift sürer
koyun inek davar sürü güder
kimileri vardır kahvede nargile içer
avratları çocuk sırtta buğday biçer
öylesine bezgindir ki anadolu'nun kadını
nasırlı ellerine bakar boynunu büküp içini çeker
yaşamaktan daha zor ama daha çabuk olan
ölümünü bekler
eğer isterse kocası onu bir gece
yatağına alır
belki de hiç almaz
kimbilir
öbür karısıyla eyleşir belki
beriki yalnız
hüzünlü döşeğinde
yaş kalmamıştır gözlerinde aka aka
alışmıştır biraz da
bu insanlık dışı yaşama
belki yarın belki öbür gün diye umutlanır da bekler
anadolu'mun mum ışığıyla mutluluk arayan kadını
mutlu olmasa da mutlu görünür
zaten toprak yakışır senin ellerine
kocanınkine de zar nargile
çalış anadolu'mun mutlu görünen
mutsuz kadını

güneşin selvi ağaçlarına girdiği noktada
seni gördüm kıpkırmızı
vatan konserveli otobüsler geçti çabucak
aklımdan sen geçtin yavaş yavaş
martılar uçuşuyorlardı
geminin ardından
hiç de yorulmuyorlardı

aştık geceyi
ulaştık konya'dan beyoğlu'na
konya havalimanı bir liman değil
havaalanı
ilk kez konya'dan biniyorum uçağa
martın yirmiyedisi ikibinonüç yılı
bir saat önce orda olmak gerekli
oradayım tam saatinde
çek in çük in
polissel kontrollerden geçiş
geçişten sonra bir kafe yok
bar söz konusu değil
bir saatlik beklenti
eğer gecikme olmazsa
ki oluyor
bir uzun süre cezalıyız yani biz
benim evim çok küçük
benim evden küçük konya havalimanı
gidecek yolcular ulaştı
hücresel beklenti noktasına
herkes türk iki afrikalı dışında
aralarında konuştuklarından
hiçbir şey anlamıyorum
bir acayip yabancılaşıyorum
kim lan bunlar
ne kim lan bunları halkım işte
bir ders oluyor bana konya istanbul seferi
seferden ibret almak lâzım
komşunun ismi mülâzım
ne yaparak adam edebiliriz biz bu milleti

çok kez söyledim seni sevdiğimi
deliliğimi
bir ara kestim umudumu
içimde bir duygu ölmek gibi
havadaki su denli sevmedin sen beni
oysa bonti körfezindeki tuzluluk derecesinde sevseydin
mutlanırdım
yarım gün fazla yaşamak için
new york'a giderdik seninle
ama böylesi daha iyi
o zaman senden usanırdım belki
derken zil çaldı
çıktı gitti coğrafya öğretmeni

oyuncu erkekler vardır
anadolu düğünlerinde
göbek atar boyun kırarlar
titreyip sıçrarlar
koca koca sakallı bıyıklı adamlar
tavanda rengârenk balonlar
başı yaşmaklı ve de çarşaflı kadınlar
ve de güzel genç kızlar
anadolu düğünlerinde
orada makyajsız saf güzellik
orada allı pullu beyaz gelinlik
onlarda nedensiz yüce bir çekingenlik
bir türlü sağlanamazken sessizlik
çocuklar bağrışıp çağrışırlar
ve de koşuşurlar
ve de isterler şeker
akrabalar gelir giderler
ve birden eğlence biter
anadolu düğünlerinde
sıra sıra arabalar
kentten kente koşulur
dere tepe aşılır gelin almaya gidilir
gelin de almaya gidenler arasında
damadın arabasında
yollar kesilir
anadolu düğünlerinde
damat tedbirlidir
bir bavul para var elinde

dişi köpeklerin de
bıyıkları var
seyrek oluyor köpek bıyığı
buramıyorlar
böyle bir dertleri de yok

benim doğduğum köyde
eşekler vardı süt veren
sivrisinekler vardır kükreyen
ve insanlar vardı uçan
eşek sütü satan kişiler vardı
sivrisinek eti satan kasaplar
ve uçan insanları öldüren insanlar
ve de içen
ve de uçan insanlar vardı
doğduğum köyde
mayıs bindokuzyüzaltmışyedi
onaltı yaşımdayım
ben köyde doğmadım ki

kalimnos'a ulaştı
dağlarla öpüştü güneş
eylülün yirmidokuzu
ürperten serinlik çıktı
imdi geriş akşamları
geçen yıl budadığım ağaçları
ocakta çıtırdatma zamanı

bana mı ne karanlığından boğazın
sularının
bana mı ne karşıda yanıp sönen
pırıl pırıl ışıklardan
bana mı ne geceyi ortadan bölen
şu ufacık gemiden
bana mı ne saatin tiktaklarından
kopuk geceyi yapıştırma çalışmasından
bana mı ne bitişikteki sarışın kadının
kahkahasından
bana mı ne
bu gece
havanın sıcaklığından
alt kattaki esmer kadın
bembeyaz oluyordu da pudra sürünce
neden amerika'daki zenciler
pudra sürmüyordu yüzlerine
bundan bana ne
benim mi bu sorunlar

altmışlı yaşlarda
her gün bir şey öğrenmek
az biraz saçma
insan ömrü çok saçma

bir bayram daha geride kaldı
benim için her gün bayram
çünkü seni seviyorum
oksitlenmiş bakışlarım
arasıra gülen dudaklarım
o çizgili pantolonum
ve çiçekli gömleğimle
benim için her gün bayram
oksitlenmiş bakışlarım
arasıra gülen dudaklarım
o çizgili pantolonum
ve çiçekli gömleğimle
seni seviyorum
mayıs bindokuzyüzaltmışyedi
onaltı yaşımdayım

çiçek açmış datura
bahar gelmiş geriş'e
pas geçti tozkoparan fırtınası
üç gündür ortalık süt limanı
pırıl güneş bir hava
yeşilini fışkırıyor doğa
nebâtat egemen oldu dağa
oniki nisan cuma
güneş devrildi yunan'a
deniz üstü som altın
küçük evin damı
gelincik tarlası

budadığım güller açtı nihayet
fakir bizans'a giderayak
ellerim diken
gelmemi beklemiş budama
gidiyorum haftaya
ardımdan bahçe güllük gülistanlık
bana ne fayda
üç kırmızı üç beyaz gül kestim
koydum masadaki vazoya
bugün gül kokuyor sofra
eylülün son günü geriş'te
malta eriği budandı
geldi sıra
budama sever dutlara

onbeş mayıs ikibinoniki
daha küçük bir deftere başlandı
thy istanbul newyork uçağında
feruş'umun ve daduş'umun bana hediyesi
ilk sayfaya şöyle yazmışlar
canım babamız
günlüklerinde
not defterlerinde
kimbilir neler saklı
yeni yaşanmışlıklar kaydetmen için
yepyeni boş sayfalar seni bekliyor
satırlar sabırsızlanıyor
seni seviyoruz
kılıflı el büyüklüğünde bir defter
elini defterin üzerine koyamıyorsun
yazılamıyor alt satırlar
yazılan okunamıyor
o deftere başka şeyler şiirler yazılacak
newyork'tan başka defter alınıyor
uçakta yazılanlar
new york'ta temize çekiliyor

ayın üstünden bir yelkenli geçiyor
bir kadının bacakları eğri çorabı kaçık
daha güzel bir başkasınınkiler
sokak lâmbasının ucuna
kimbilir kim bal koymuş bir damla
tabakta dört tane badem
ilkin neyi görürsünüz bakınca pencereden
aptallar camı görür ilkin
pencereden bakmadan
pencereden samsun'a bakıyorum
doldur kadehimi garson
bindokuzyüzaltmışyedi
onaltı yaşımdayım

seviniyorum bana deli denince
çünkü delilik benimki
evrenin toz pembe deliliği
beyaz martı kanadında arayıp
kuştüyü yastıkta bulduğum
ıslak ayakkabılarımda duyup
sapsarı bir limonda sevdiğim
sapsarı bir delilik
yazı yazmaktan
resim yapmaktan
şarkı söyleyip ardından
utanmaktan
kıpkırmızı bir delilik
bulutlarda arayıp
denizlerde okyanuslarda gördüğüm
masmavi bir delilik
kırlardan
ovalardan
bayırlardan getirdiğim
yemyeşil bir delilik
bana seni hatırlatan
simsiyah kapkara
rengârenk bir delilik
çocukluğumdan beri
seviyordum ben seni
sevmek vardı içimde
sevmek yetersizdi
betimlemeye sevgimi
fiiller buluyordum yepyeni
devmek
sevirmek
selirmek

../...

.../..

deli mi ne diyeceksin
de
bana deli de
çekinme çekinme
ama unutma ki deliler de severler sevince
belki haklıydın o gece
ama kervan sinemasını başıma yıkmamalıydın
beni pardösümün enkazı altında bırakmamalıydın
mimi bana bunu yapmamalıydın
yanlışlık diyordun
yanlışlık oluyordu demek sevince kişi kişiyi
tapınca kişi kişiye
ben ne yanlışlar biliyorum ki
doğrulandılar
onaylandılar
hem ne yüce hem ne ürkünç yanlışlar
oysa bizimki
ufak bir toplama
ya da çıkartma yanlışı
bir çıkartma yanlışından ne çıkar
sen benden kaçmazken de
çırılçıplak yıkanırdı gece
peri kızları haliç'te
sen benden kaçmazken de
ben seni görürdüm düşümde
sen benden kaçmazken de
hep o müzik pierre loti kahvesinde
sen benden kaçmazken de
deliydim ben depdeli
zırdeli
geçen geminin ışıkları
odanın duvarına vurur

../...

.../..

hafif bir yel eser
dalgalar kudurur
uzaktaki yeşil fener
aralıksız yanıp söner
duvar ikide bir parlar
bebek koyunda sigara dumanı
kaybolur gider
o dumanda seni arar
lüfere çıkmış bulgar balıkçılar
dumana seni sorarlar
cıgaramın dumanının boynu bükük
duvarda gölgem boynu bükük
gömleğimin ilk iki düğmesi sökük
bir sinek gelir konar eline
kıskanır kıskanırım
tutarım
ve de bir kanadını koparırım
boynunu büker sinek
deli mi ne diyeceksin
de
bana deli de
çekinme çekinme
seviniyorum bana deli denilince
uzaklaşınca senden
kutsallaşıp yüceleşiyorsun sen
oysa birlikte olunca
sen bayağı bir sen
neden
böyle mi olur her sevilen
belki de sen başkasın herkesten
betimlemeye çalışıyorum seni
damarımda kan gibi

../...

.../..

benimlesin her an
her yerde sen varsın her zaman
sanki bir akvaryumsun sen
bense içinde bir balık
yüzdükçe yüzen alık alık
çıkamam dışarı çıkamam
ayrılamam şu dört cam arasından
kurtulamam bir türlü akvaryumdan
dolaşırım içinde çaresiz zararsız
kısacası akvaryum olmasa ben olmam
sıramdan utanıyorum
üzerine kazılmış adına bakamıyorum
seni gören gömleğimden soğudum
kazağımdan ve ceketimden
gülüyor bana giysilerim
sandığından çok daha kederliyim
sensizliği yüzüme vuruyorlar
vurmayın yalnızlığımı yüzüme beyaz geceler
herkes bu evren şu aynalar
benimle alay ediyor gözlerim
gözlerimden utanıyorum
kendi gözlerimden
kaçıyor kaçıyorum senden
ben yağmuru severim
tüm düşünceleri silip atan
bardaktan boşanırcasına yağan
yağmuru severim
geçen gün dolaştım yağmurda
yıkadı tüm düşünceleri
gıcır gıcır yaptı beynimi
fakat her yağmur damlasıyla
yeniden bir bir sen girdin kafama

../...

.../..

bir saat dolaştım yağmurda
dolaştım dolaştım dolaştım
bir milyon kez seni andım
ıslak düşüncelerimle
deli mi ne diyeceksin
de
bana deli de
çekinme çekinme
seviniyorum bana deli denince
eve gelince
anı defterimi aldım elime
ıslattım ayrı ayrı her harfi
göz yaşlarımla
yıkadım tüm defteri
yıkamak vardı içimde yıkadıkça
sanki bu defter kirliydi
yıkamak gerekiyordu onu sanki
göz yaşlarım dağıtmıştı mürekkebi
sanki mimi yazmıştı kocaman harflerle
seni hatırlattığından kızdım deftere
sobaya attım
yaktım
sobadan bir duman yükseldi
dolaştı odada
sonunda ne yazdı bilir misin havada
bilirsin ya
o gri duman
"mimi" yazdı utanmadan
o andan sonra tapmaya başladım sana
dalmışım
yazıyormuşum geceden beri
güneş doğuyor şimdi

../...

.../..

karşıdaki evlerin üzerine kıpkırmızı
utanmaz güneş
ben mimi'yim diyor
tarih boyu tanrılaşan güneş
mısırlılardan
asurlulardan
bâbillilerden utan
utan
sümerlerden utan
eğer unutturuyorsa delilik
deliyim ben
deli de bana
unutmak istiyorum seni
şiir defterime gömmek seni
ve bir daha hiç açmamak o defteri
haklısın mimi
beni anlayamayan ilk sen değilsin
haklısın
çünkü türkiye'de
anlaşılmayan tek şey delilik
anlaşılmayan kişi deli
elvedâ
sağlıcakla kal mimi
çok yıllar sonra
açmış bulundum o defteri
bunlar onaltı yaş delilikleri

seni düşündükçe
bir sıcaklık geliyor aklıma anne
üşümek istiyorum titreye titreye
sen en sevgili en güzel en yüce
bir gülümseme geliyor gözlerime
ve dudaklarıma ince ince
seni düşündükçe
kahkahalarla gülmek istiyorum
dudaklarım çekiliyor büzülüyor
gülebilemiyorum
bir gariplik düşüyor aklıma
seni düşündükçe
ağlamak istiyorum içime içime
sen en sevgili en güzel en yüce
okumayı yazmayı senden öğrendim
ilkokula gitmeden
öğretmen annem
şiirler yazmaya başladım
ilkokula gitmeden

eylülün son gecesi geriş'te
dolunumsu ay hâmile
doğuracak dolunayı
karnı burnunda
aş eriyor
en yakın yıldızla
hafif meşrep ilişkide

kavaklıdere kavaklıdere
hani dere nerede
kavakları kim kesti
gökdelenli asfalt adı kavaklıdere
güneşli bir öğleden sonra
otuziki yaşımın son yüz saati
ankara'da sıcak bir şubat günü
milka'nın barı
ve ankara'nın viskisi hü
kavakların nerede kavaklı dere
dere nerede
sen woyzcek'i yaz yirmiüç yaşında öl
hiç ummazken ölümsüz ol
merhaba george büchner
andım seni işte böyle
yirmibir şubat günü
kavaksız kavaklıdere'de
şiir bizimle birlikte
sokakta gezinmektedir
güneş şubat sallamıyor
ısıtmaktadır
ayberk çölok ağbime rastladım
üçüncü richard'dan konuştuk
oyunculuktan
ve oyuncu olmayan aptal adamlardan
ayberk ağbi gene deli dertli
gauloise sigara küçük geldi kocaman eline
ayberk ağbi hep o güzel insan
hep o güzel heyecan
beni gördü pek sevindi
onu gördüm delirdim
yürüdük iki gauloise boyu

../...

.../..

öpüştük ayrıldık
tunus caddesi ile con f kenedy caddesi köşesinde
şiir bizimle birlikte
sokakta gezinmektedir
ne şiirdir ne şiir değildir
size bir şey söyleyeyim mi
benim ayberk ağbime rastlamam
en büyük şiirdir
yazılmaz
rastlanır hü
şiir şubat güneşine karşı
arsız bir kedi gibi gezinmektedir
masa örtüsü kırmızı
beyaz vazoda çiçekler van gogh rengi
beni sayma
hiç kimse yok milka'nın barında
milka güzel de tuvaleti alaturka
ben otursam bir kenara
şiir durmaz felfecir dolanmaktadır
şairin karısı berlin'de
üçüncü viski karımın özlemine hü
şiir yağmur gibidir
sen durdurabilemezsin
bardaktan boşanınca

fransızları seviyordum da
neden sevemiyordum şu amerikalıları
halbuki sevmek istiyordum tüm insanları
seviyordum yahudileri ve arapları
ve japonları
ve macarları
ve bulgarları
ve de yunanlıları
ve hintlileri ve çinlileri
ve herkesi
ama amerikalıları
ya amerikalıları
halbuki sevmek istiyordum tüm insanları
sevmek sevmek istiyordum hepsini
ve fakat
sevilesi değil amerikalılar
dünyanın içine sıçıyorlar
sevemedim gitti amerikalıları
oysa çok severim kızılderilileri
orası onların memleketi

sana artık beni sev demeyeceğim
dün sana benzeyen bir kız gördüm

bu köpekler hiç susmazlar mı
ille de köpek olmak gerekmezdi
anlamak için onları
en çok havlayanlardan birini dinlemeli
bakın neler konuşuyorlar geceleri
acıyorum şu insanlara
evleniyorlar
ve bağlanıyorlar birbirlerine
bir sürü koşullarla
ne demek karı koca
hoşlanırsa bir erkek ve bir dişi birbirlerinden
uçsuz bucaksız geceleri kim alabilir ellerinden
ayıptır söylemesi
köpek olasım geldi birden
ve de usanınca koyup gitmeli birbirini
evlenmek niye
bir adam geçti sokaktan
bir adam geçti köpeklerle benim aramdan
adam gitti
köpekler gene aklıma geldi
tam dinlemek istedim onları
sigaram bitti
boşverdim düşünmeye
ve geceye
ve dişi ve erkek köpeklere
tüm karalığıyla emin ellerdeydi gece

erdim evliyâ yaşıma
yazacak çok şeyim var
elvedâ hayatımı parselleyen kadınlar
hepinizi çok sevdim
artık yalnızlığımdır asal iş
yazılacak ne çok dosya birikmiş
hayatımın yaz beni masasında
eylülün yirmiyedisi sıfırdokuz yılı geriş
eyvallah hanımlar
ev ödevim çok uzun iş
hayır vardır her işte
hayır deyip erdim işte
nirvâna'ya geriş'te

geceler
ne sandığınca iyidirler
ne de kötü ve ürkünç sandığınca
ama geceler sevilirler
aldanma sen horozlara
geceler gecedirler
sen uyursun değil mi geceleri
geceler uyumazlar
geceler
ne sandığınca iyidirler
ne de kötü ve ürkünç sandığınca
çünkü geceler biraz da
bana benzerler

akşam çöküyor new york'a
gayet ingilizce
dünyanın içine ederken amerika
gayet şerefsizce
mayısın onaltısı ikibinoniki
new york new york
suriye kan revân kardeş kavgası
frank sinatra mafya babası
new york new york
ırak'ı kan götürüyor kardeş kavgası
new york new york
kentin eski ismi yeni amsterdam
önce hollandalılar gelmiş buraya
sonra frank sinatra
serseri ayakkabılarını gezdirmeye geliyor
yeni york'a
uyumayan kentte uyanmak istiyor
new york new york
orada başarırsan
kimse tutamaz seni
yürü ya frank sinatra
düşlerin betonarme ormanı
kuşların düş kırıklığı
yeni amsterdam yeni york oldu
kızılderililer yok oldu
new york new york
neden kim değiştirdi ismini
insanlar daha çok sevdi böylesini
diyor kızılderisiz
insanlardan kasıt emperyalizm ve mafya
yeni york yeni york
yürü anca gidersin frank sinatra

../...

.../..

kızılderili çok ayıp ingilizcede
zenci demenin cıs olduğu gibi
yerli deniyor onlara
yani york'un yerlisi
sen nerenin yersizisin frank sinatra
yersizliğin âlemi yok lan amerika
yeni york'lar yaramaz
eskişehir'ler güzeldir

münir özkul rakı sana yakışıyor dedi
biliyorum münir ağbi
şarap da iyi durur üstümde
fakat terzi paranoyak giydirtmiyor
en yakışan eldivenlerimi
bugün bayram lan terzi
fakat kendisi bitirmemiş dikişini
giydirtmiyor lâcilerimi
diktirtme dikişini lan terzi
bak bu benim eldivensiz elimin tersi
elini ağzına kapatarak
çok kibar kıs kıs gülüyor münir ağbi
ikibinsekizinci yılın
sıfırsekizinci ayının
sekizinci günü
güne sıfır gerekmez
ben kitabı bitirdim
bir kadehi yelek gibi
giymeyeyim mi lan terzi
zaten ceket de bana dar geliyor
terzi elin kırılsın
babamın mırıldandığı şarkı
geceaydın geriş'in hilâl ayı
büyük ayı küçük ayı
sarhoş kemancının yamuk yayı
gene kuzey yıldızı
topladı parsayı
korkarım ibne bu terzi

benim saçlarım hiç siyah olmadı
önceleri sarıydı
sonra bir gece
salt seni düşündüğüm bir gece
tümü birden ağardı
bembeyaz oldu
ihtiyar oldum
sabah uyandım
beyaz değil saçlarım
önceleri uzundu
sonra bir gece
salt seni düşündüğüm bir gece
tümünü birden yoldum kendi ellerimle
yok oldu
kel oldum
sen kel başımın
imgesel saçlarıydın
düşüncemdin
kafa derimdin
sabah uyandım
kel değildim
fakat bir gün bize kızılderililer geldi
seni alıp gittiler kafamdan
sensiz kaldım
kahroldum
temmmuzda ünye'de
bindokuzyüzaltmışyedide
ve fakat saçlarım yerli yerinde

bilirsin konuşurken
istemeyiz hiç göz göze gelmek
korkarız bakışmaktan
neden
bunu hiç düşündün mü sen

toprağı dinliyorum epeydir
sessizlikte toprağın gürültüsünü
karıncaların acelesini
ve de bitkilerin büyümesini
ardından sigaramı sokuyorum toprağa
birden kızıyor yeryüzü
bir kaçış bir cıvıldaşma
karıncaların tanrısı
bitkilerin tanrısı
yürüyorlar yürüyorlar
ayrı ayrı yollardan tek bir noktaya
üflüyorum içimi dolaşan dumanı
parlıyor ay ve yıldızlar
fakat gökyüzü kapkara ve hava donuk
şimdi türküler geliyor kulağıma
karıncaların türküsü
bitkilerin türküsü
gözlerimi kapıyorum
açıyorum ağzımı
dudaklarımda simsiyah özgürlüğün türküsü
özgürlerin türküsü
ak bu toprağın türküsü

bir köpek alalım mı sevgilim
apartmanda köpek olmaz sevgilim
ayrılalım mı sevgilim
ayrılalım sevgilim

cahil yobaz ve fevrî
gayet dönüktür nevri
gayri kabilî tahammül seyri
nerden çıktı bu tufeylî
leylim yâr
new york'tan geliyorum
uçakta yanımda oturan
vatandaşım yeşil sarıklı
beline ulaşmış sakalı
sanki ayetullah humeynî
leylim yâr
atatürk desem
tükürecek suratıma
atatürk demek artık kimin haddine
ley ley limi limi ley
uçakta çok yasak
cumhuriyet ve sözcü gazeteleri
mayısın ondokuzu yirmisine lehimlendi
okyanusun üstünde
samsun sel oldu aktı karadeniz'e
limi limi yâr gel bize

çocukken ne yapsam
kızmazlardı
gülerler
alkışlarlardı
büyüdüm adam oldum
ne yapsam kızar oldular
demek ki büyümemek lâzım

anlıyorum
sen bugün gene mutsuzluğa gebesin
sen bugün gene gülmüş olmak için güleceksin
istemiyorum
anlıyorum
sen bugün gene kendi kendinle kavga etmişsin
sen bugün gene mutsuzluğa gebesin
sen bugün gene gülmüş olmak için güleceksin
anlıyorum
ağlıyorum
anlıyorsun
istemiyorum

narlar fir incirler çiçek açmışlar
geriş'te mayısın sonu
gün batarken kızılderilidir bulutlar
çok kişilikli bulutlar var
köpek olmuş havlıyorlar
uçak gibi geçiyor aceleci bulutlar
çükü olan bulut var
hiç yerinden kımıldamayanlar da var
sanki dünya dönmüyormuş gibi yapıyorlar
bunlar işbirlikçi bulutlar
hapşırık fırtınası
sivrisineklerin tatil akşamı
yunan adalarına doğru
gümbürdedi hoparlörden akşam ezanı
delip geçerken kırlangıçlar
kişiliksiz bulutları
çok kısadır akşam ezanı
kutluyorum bulutları çizeni
başka bulut içinden geçen
çok şakacı bulutlar var
hazirana düğümleniyor mayıs
konsolos ağaçları narlar
fir incirler çiçek açmış

ben
bir kere karanlığa küfrettim
oysa eşek olmadığından karanlığın babası
karanlık beni yedi
bitirdi
hava karardımı mutsuzum ben

geriş'te istirahat
ve istiare
ve kendi kendimle istişare
bir maraton sezondu
varoluş için
varolmak çok pahalı
turneler turneler
lingo lingo turneler
hem dört nala turneler
öde öde bitmiyor borçlar
birbirini koşar adım izleyen vergiler
bankalar noterler krediler
kapalıçarşı gibi tapu dairesi
kimlikler fotoğraflar kişilikler
ipotekler
çok sayfalar imzaladı fakir
vergi olarak kesildi
kredinin yüzde üçü
çıktı noterden fakir
elinde iki yıllık faizli ödeme listesi
ama olsun vergiler ödendi

bu hırsı geçmiş
alevi ufalmış ateş parçasının
denize girişinde
ve şu parlak yıldızın kayışında
seni bana vermesini söyledim tanrıya

fırça ve boya
vardı elimde
çizmek vardı içimde
oturup çizdim işte
bir yol çizdim
gittikçe daralan
sonunda bir nokta olup kaybolan
bir kız çizdim yolun başına
eline bir çanta çizdim
kız bıraktı beni koyup gitti
yolun ucuna
fırçamı kırdım
boyaları attım
çizme isteğimi bir ressama sattım
şimdi rahatım

istanbul sıcaktı her günkünden
karnımda bir sancı hafiften
dudağımda bir türkü karadeniz'den
çarşamba'nın ortasından akıyor ırmak
her yiğidin kârı mıdır sözünde durmak
bir hekim arıyorum kentte
kuşkum bulamamak
çünkü öylesine az ki gerçek hekim evrende
bir türlü anlatamadım sancımı
kızdım küfürlerle aldım hıncımı
içimden geçen sessiz sövgülerle
biri dedi kanser
yürüdüm gülerekten
üçüncünün kuyruğu uzundu
beklemedim zaten kafam bozuktu
küfürler geçti içimden
sinema şeridi gibi
dördüncü buldu apandisiti
bastırdı da bastırdı
sol tarafım acıdı
dedi acıyor mu
dedim ölüyorum
dedi ameliyata mecburum
dedi bıçak
dedi makas
dedi yat yat
dedim yok yok
dedi neden
dedim erken ölmek istemem ben
yürüdüm gülerekten
beşinci dedi ki senin şimdiye dek gerekirdi ölmen
şaşırdım gülerekten

../...

aradan üç yıl geçti
ve ben üç yıldır beklerim ki
patlasın benim apandisit ki
doğru çıksın hekimlerin sözleri
belki de haklıydı hekim tembeldi
belki de tembeldi türk apandisiti
ne yazık ki hâlâ ölmedim
ve de şu hekimleri haklı görmedim
ama ben dalgınımdır
ölmüşümdür belki
ölmüşümdür de unutmuşumdur öldüğümü
eğer tuttuysa unutkanlığım gene
hak vermek gerek hekimlere
haziranın beşi
kapanmış tiyatronun gişesi
arabayı sattım
maaşları ödedim
vergileri öteledim
çok mutluyum
fakire araba ne lâzım

kayısıları didikliyor kuşlar
meyve tam olgunlaşamadan
ham meyveyi yiyemem
kuşlarındır bizim kayısılar
geriş'te haziranın ondördü
gün batışa yöneldi
bugün kimi borçlar ödendi
sürüyor vergi borçlanmaları
ota boka
bir de utanmadan vergiye zam yapıyorlar
ılımlı islâm iktidar
daha çok para çalsınlar diye
dutları talan etti kuşlar
daha dutlar moraramadan
bir avuç da bize bırakın kuşlar
zaten fazla dut yemem
konuşkan bülbülüm ben

ve dün aynada
unutunca gözlerimi
anladım seni sevdiğimi
ve dün gece odamda
sabaha değin sigaramın ışığıyla
anladım aradığımın sen olduğunu

gün batarken başladı
kızılerik fırtınası
haziranın yirmialtısı
kendileri yarın bekleniyordu
ömer hayyam takvimine göre
çok da yanılmış değil hayyam
ozon tabakası delinmiş günümüzde
dört saat sonra yarın işte
karabiberin akasyanın esembilin
tozu uçuşupduru bahçede

ya her sigara yakışımda
sen geliyorsun aklıma
ya da her seni anımsayışta
yakıyorum bir sigara
içemiyorum uykuda
pek uyumuyorum aslında
açık bakkal arıyorum sabaha karşı
tüm bakkallar uykuda
gece bekçisinden
bekçinin yarım paketini
satın almak istedim
paraya gerek yok dedi bekçi
beş sigara hediye etti
teşekkürler bekçi
anlıyor bekçi derdimi

tanrı beraber bizimle
ve biz üşüyoruz
tanrı üşümüyor herhalde
açız
ölüyoruz
ve tanrı bizimle beraber
tanrı yemek yemiyor
açlık nedir bilmiyor
niye dert ediniyoruz bu kadar herşeyi
madem tanrı bizimle beraber
biraz da tanrı düşsün derdine
bize ne bilâder
cama dolu vuruyor
camın sesi dolu dolu geliyor
gök gümbürdüyor
endişelenecek şey yok
tanrı gümbürdetiyor
makarna pişiyor
margarin alamadık
olsun
tanrı bizimle beraber

senin bacakların
ve gözlerin
çok güzelmiş
bir başkaymış dudakların
ve burnun kalkık
hekim seni bana yasakladı

paltolularını bile çıplak gördüğüm
gündeliğini on dakikanın beyliğinde yitiren
adamlar
kadınlar
kahkaha attıkça
karyola gıcırtılı çarşaflarında
çocukların unutulduğu
ve loş
ve terli
ve sessiz odalarda
saf ve yücedirler
sarkık memelilerin
kocaman kalçalıların
ağlamaklı burukluğundan geçerler alımlı

sivas'ı çok severim
pir sultan sevmeyen sivaslı sevmem
aydın yakan sivaslıya
ben sivaslı diyemem
pir sultan'a ayıp olur hü
madımak yangınının ondokuzuncu yıldönümü
kibriti çakanlar imdi milletvekili
cenneşânühü

ben bir sokak kedisiyim
gece sokaklar benim
gündüz taşıtlar geçer
tıpış tıpış
yapış yapış
mart gelince haydi seviş
ben bir sokak kedisiyim
sınırlı sorumlu
beni ben mi doğurdum
martın beşi yaş günüm
ben babamı hiç bilmedim

ceryan kesiliyor karşıyaka'da
jeneratör yetişiyor imdada
çok saniyeler sonra
o da uzun bir karanlık yaratıyor
özüne dönüyor düzenek
jeneratörler mi çok eskidi
ceryan mı çok kaprisli
niye ikidebir kesiliyor ki
bir ceza mı veriyor bize
çünkü biz izmirliyiz ki
iflâh olmaz bu memleket
pelesenk duygusu
su yüzüne çıkıyor imbata karşı
iflâh olacak lan bu memleket
çünkü biz izmirliyiz ki

tüm pisliğini
ta yukarlardan alıp evrenin
bembeyaz örtüyordu
örtüyordu tüm ayıpları ak
kar incecikten yağıyordu
tozuyordu elif elif deyu
üşümüyordum
üşüyenleri düşünüyordum
ürperiyordum
kar tüm ayıpları örtüyordu ak

hilâl iken sakalsızdır ay dede
ay niye dede
dünyadan eski mi ki
o bizim uydumuz
o dedeyse biz neyiz
gayet koruk bir hikâye
temmuzun yirmiüçü geriş'te
güneş kayboldu
ay dedeye kaldı gökyüzü
ramazanın ikinci günü
henüz okunmadı ezan
uzun sürer oruç yaz günü
fakir oruçlu değil
şarap içmektedir hü

sevmenin rengi değişti
artık zülüf sevilmez
ben bir kadının
mavi çiçekli donunu sevmişim
kaşa göze şiir düzülmez
sevmenin rengi değişti
yola revân olduk biz

tünel'den bir yol iner karaköy'e
oranın önünden geçip
salınaraktan
tünel'den bir karanlık iner karaköy'e
nemli
on kuruşa
tünel'den bir yol iner karaköy'e
geleceğin jiletlerine bakıp
galatasaray'dan bir yol iner karaköy'e
şoför bu yokuşu ikinci vitesle in
bana yirmiyedi mayısı ve şiir ansıtan
bir vapur kalkar kadıköy'e
ve adamın biri yerinden
ne söyleyeceğini bilmeden
gözlerini avucuna saklayıp
mutlu
musmutlu

tanrım ve öğretmenim
özür dilerim
erkeklik moleküllerinin
covalence'a dek düştüğü
yıpratıldığı bir yer
yatılı okul
sana öyle bakıyorsam gönüllenme
zaten gönüllenmez o
mutlanır gibi
bakmam gerek
tanrım ve öğretmenim
özür dilerim
soğuk nefesler buğulu
yaprakların iç ürperttiği
doğa ötesi bir karanlık
karalık
helâda birden bir aydınlık
doğa ötesi
geçici
çivili bir bakış
çekiçi evinde mutlu kaygusuz
yatağında sırtüstü
ya da yüzükoyun
siyah bir koyun
tanrım ve öğretmenim
özür dilerim
neden böylesine yüksek okul duvarları
aralık ayı
bindokuzyüzaltmışyedi
onaltı yaşımdayım

bir çöplükte altı güvercin
biri ak beşi siyah
yiyorlardı yenilmeyeni
ilk önce beyaz çekti ilgimi
ürkekti
siyahlar kızgın
soğuktu hava
kimsesiz bahçede güvercinler
ve düşüncelerim
bozuldular herhalde
beyazlığına öbürleri
uçtu gitti ak güvercin
buğulu cama bir yuvarlak çizip
içinden bahçeye tükürdüm
dondu kaldı camda

sırılsıcak istanbul
ramazanın yedinci günü
fakir mudanya yolcusu
henüz belli değil filmin ismi
bugün toplantı
muhalif başkan filmin ismi önerim
yarın saç sakal tıraşı
bavul telâşı
soyunma odam olacak
bir karavanla gidilecek tirilye'ye
fondötenli geçecek
cayır ağustos ayı

samanın içine
kalbur koydukları
develerin söylev
pirelerin makas solo çektikleri
zamanlardaydı
bir genç adam varmış
ben diyeyim onbeş sen de yirmi
sigara içtikçe düşünen
düşünmesi gerekeni
bir de kadın
ben diyeyim otuzbeş sen de kırk
yolun yarısını geçkin
adam az gitmiş
uz gitmiş
dere tepe düz gitmiş
bir sevgili arıyormuş
gelmiş frengistan'a
bonjour demiş paris'e
ve françoise sagan'a
bonjour tristesse
saatler ve saatler
hiç düşünmeden apollinaire'i
mirabeau köprüsünde durmuş
piposu ağzında
yanına bir kadın gelmiş champs elysées'de
tu vas te mouiller
demiş ve açmış şemsiyesini
adam bakmış bakmış bakmış
gözleriyle bir söylev çekmiş
develerinkinden uzun
bonne nuit madame
arkasından bakakalmış

../...

.../..

seine nehrinden daha uzun
yürümüş doğuya
piposuna saçından iki tel bağlamış
oturmuş çalmış
bir sevgilinin ardında
kent kent dolaşmış
kırk gün kırk gece içini çekmiş

sabahları
kadınları ve çocukları
işe giderken görünce
bir acıma hissi duyardım içimde
bir şeker daha atardım çayıma
boşum şimdi bomboşum
yağmur hiçbir şey demiyor bana
esen yel duygulandırmıyor
düşüncelerimi yitirdim
amcamı yitirdim
amcamı düşünüyorum
ağlayamıyorum da
yağmur yağıyor bana inat
çöpçüler ve yel
istanbul'u süpürüyorlar
istanbul'un üstüne
dalgın bir sokak feneri hâlâ yanıyor
güneşi deminki işçiler
getirdiler koydular ufka
demin sokaktan geçen işçiler
ve simitçiler
ve gaste satan çocuklar
tanrı ayı unutmuş
istanbul'un üstünde
edirnekapı mezarlığında selviler ulu
adamın biri kendini unutmuş
yağmur yağıyor
seller akıyor
masalsız adam camdan bakıyor
aralık bindokuzyüzaltmışyedi

isminiz
aman boşver bana ne elbisesi mavi
yetmez mi
saçı siyah unuttum gözlerini
boyu oldukça uzun
öğrenci misiniz
aman boşver dans etmek en iyisi
bu dansı bana lütfeder misiniz
hayır hayır böyle olmaz
çok ağdalı bir söz bu
dans edelim mi
bu da kupkuru
siz dans etmiyor musunuz
işte sırıttı kalkıyor
uzattı elini
bulamıyor elimi
ben de bulamıyorum
utancımdan cebime kaçmış sersem elim
allah kahretsin
biz başlayıncaya dek
yarılandı plâk
niye sırıtıyor acaba
acaba ben de sırıtıyor muyum
pardon çok üzüldüm
ayağınıza isteyerek basmadım
zarar yok dedi
konuştu nihayet konuştu
ışıklardan birkaçı daha söndü
döndük biraz
herkes çok çabuk gidiyordu bir uçtan öbür uca
biz ağır aksak
olsun

../...

.../..

şeytan karışır acele işe
inanın bilerek olmadı
acaba çok mu kızdı
ben ayağıma gösteririm eve gidince
ey sağ ayak üç gün terliksiz gezeceksin
niye sırıtıyor ne var
açıkta bir şey mi gördü
çok özür dilerim
vallahi isteyerek olmuyor
üç gün de sana sol ayak
oysa ben senden ummazdım
bir iki bir iki
galiba gene şaşırdım
madara oldum
yüzümde dolaşan kanda
yenildi ak yuvarlar allara
neden sırıtıyor
bana mı sırıtıyor
elim mi
allah belâsını versin gene kaçmış cebime
üç gün de
elime
gözlerinin içindeki
gözlerimden gözlerimi
gören gözlerime baktım
gözüşmek güzel şey
iyi ve somut
bir iki
dönüyoruz
elimin içindeki
elinin içinde ne düşünüyorsun
elişmek güzel şey

../...

.../..

iyi ve somut
ağzının içine baktım
içerlere en içerlere
bak benim ağzım seninkine benziyor
ağzışmak güzel şey
iyi ve somut
ısırmak saçma oldu
sırası mıydı
plâk bitti
mersi
samsun'dayım
yıl bindokuzyüzaltmışsekiz
onyedi yaşımdayım

gece sokaklar boşsa
ve ben yürüyorsam
gecenin içine doğru
düşünüyorumdur
düşünüyorsam mutsuzumdur

kocaman bahçede kocaman ağaç tek
ve yaprakları küçücük
ve çok
ağacın en tepesinde bir kaşıntı oldu
kaşındı kaşındı
aralandı başı
üç küçük yaprak çıktı ortaya
yere düşeceksiniz
büyüdükten sonra
büyüdüler
günün birinde yere düşeceklerini bilerek
ve de bakarak güneşe
boyunları bükük tertemiz ak
yellere nanik yaptılar
oyunlar oynadılar
aldırmadan alınlarındaki çentiklere
alınlarındaki çentiklere göre
geçti günler
güldüler
geçti
düşünce ilki
öbürleri irkildi
sonra unuttular günler geçti
güldüler oynadılar güldüler geçti
ikincisi gülerken gitti
havada bir çember çizdi
el salladı ve gitti
günler geçti
sonuncu düşündü düşündü geçti
unuttu
ve günler geçmeden
tam unutunca

../...

.../..

o da geçti gitti bu ağaçtan
düşerken alnı kocaman bir yaprağa çarptı
ne yapsın alın bu
yere düşünce gördü ki eşleri orda
ağaçtan bir dal uzandı
tuttu aldı üçünü
kökün huzuruna götürdü
kök sordu
niye neden niçin
birinci konuşmak istedi
ama alnımız
siz
kök sus dedi
ve alın çentiklerini bilmeden
düşünmeden
alın çentiklerinde gidenler
alın çentiklerinden yargılandılar
düşmek üzere ortaya çıkanlar düştü
bitti alın çentiklerinin alın çentikli öyküsü

ikibinon yılı
şubatın yirmialtısı
iyi ki doğurdun beni güzel annem
deli gibi telefon öğleden itibaren
mesaj trafiği ilâveten
annem teyzelerim kardeşlerim
bacanak mesut sidney'den nihat ziyalan galip ağbim
nihat sidney'de paddington bit pazarından
bir güzel defter almış
posta ile ulaştı
o olacak bundan sonraki günlük
victor hugo nihat ziyalan ve baba ferhan'ın doğum günü
ellidokuz yaşım merhaba

tirilye'de duruverdi iki muhalif bulut
dünya dönerken onlar dönmüyor
güneş ardımdan batıyor
otel odamdan armutlu görünüyor
bir kızıllık darma duman etti
iki inatçı bulutu
çok bulutlara dönüştüler
muhalefet çözüldü
yok oldu gökyüzünde
tirilye'de muhalif başkan filmi çekimi
birinci gün
yirmidokuzuncu günü temmuzun
patladı iftar topu
ben oruçsuzum

çok uzağız birbirimize
zum
zum zum zum
buyurdu koro
uzaklık içimizde
zum zum zum
buyurdu koro
soğuk
yün yün yan
buyurdu koro
soğukluk içimizde
yan yan yan
buyurdu koro
koro ne kadar buyurgan

mut
umut
bulut
deniz çarşaf gibi
üstünde derin uykuda
sessiz koca bir balık
kendince mutlu bir küçücük
alık alık alık
kuyruğuyla canlı geçti
lık lık lık
akbabalar çeke çeke bulutları getirdiler
kara kara bulutlar oynadılar
koşup koşup koşup
su molekülleri saklambaç
cup cup cup
büyük düştü peşine küçüğün
emin emin emin emin
küçük kaçtı
tin tin tin
büyük koştu koştu
kuyruğundan yakaladı kaçırdı
koştu yakaladı kaçırdı
koştu yakaladı yuttu
ne akbabalar
ne de bulut
mut
umut
güneş

ayağı ceketinin sol cebinde
ceketi pantolonun cebinde
pantolon ceketin iç cebinde
kendisi kendi çakmak cebinde
dans ediyordu hüsâm bu gece
oniki mart bindokuzyüzaltmışyedide

antep'te bir yılbaşı
dolmakalem ayfer feray'ın hediyesi
kalemtıraş istemez
silgiye yüz vermez
çiz üstünü devam et
bir kalleş tarafı var mürekkebim bitiyor demez
sözün son hecesi yazılamaz
basarsın mürekkebi içine
ırmak olur akar kâğıt üstünde
ırmak romanın üçüncü cildi
nezle olmuş dolmakalem
dosyası antep'te açıldı

firardayım sait faik adasında
ben burgaz'a sait faik adası diyorum
ani bir kararla bindim kabataş'tan vapura
hırsımız gol oldu geçti
yüzbinlerin siniri gol olur geçer
komşunun buzu komşuya aysberg görünür
öyle bir düştü
suya düştü

benim kentimin balıkçısı
geceleri mızıka armonika çalmaz
ama merttir
erkektir
oturup sürekli denize bakmaz
ama görüntüleri hep tuzludur
ıslaktır
güneş yarım ekmeğin üstüne
doğarken de güzeldir
ve hep aynı sallantı denizde
kimi akşam bir türkü tutturur
dik yakalı erkek sesinde bayraklaşan
söyler söyler de mutlanır
denizi sever
denizi sayar
denize kızar
denize inanır
küfürler
teşekkürler
ve hep onadır yalvarmalar
evren ve deniz başka şeyler
benimki pipo içmez
tütün sarar
kalın parmaklı elleriyle
mutsuzluğunu sarar ve içer
denize karşı
ince siyah bıyıklarında duman
içer içer de mutlanır

şimdi bakın
şimdi bakıyorum
konuya girelim
evet şimdi bakın
şimdiden beri bakıyorum lan
şimdi bakın
çok baktım
şimdiyi çoktan geçtik
bakmıyorum boş konuşan bey
onlara sağırım demek gerek

geldim altmış yaşıma
çeyrek var yani
birden çaktım ankara'da
yalnızlığım çok kıymetli
çok kadınlar gördüm
belki söylemesi ayıp
ve fakat yalnızlığı özledim
yaşadıklarımı yok sayıp
kâğıdım
dolmakalemim
ben böyle iyiyim
beni yalnız bırakın sevdiklerim
geldim gidiyorum
ayıplarımı affedin
fakiri yalnız bırakın
ben de yalnızlığımı bileyim
lütfedin
hayatımın orasını da yaşayayım
güzel yanlışlarımla arkadaş
her nedense çok kararlar
ankara'da alınmıştır
hiç başkentli değilken
istanbul'a uçacağım sabah çok erken

bindim istanbul'dan puslu bir hilâl aya
nevruz gecesi
indim izmir'in hilton huzuruna
elimde muzaffer izgü'nün "hükümet çiftetellisi"
yarın soma'da ferhangi şeyler'in binaltıyüzellincisi
martın yirmiikisi
üniversite düzenlemiş işi
izdiham kıyamet
beşyüz kişilik salonda beşyüzelli kişi
çünkü bedava gösteri
üniversite ödemiş parayı
yalnız öğrenciler değil izleyici
oniki sıra protokol
kapı açık buyurun
bedava oyun
kucağında bir yaşında çocuğu
ikinci sırada bedava tiyatro seven hanım
ön sırayla sahne arasında
koşuşmaca oynuyor
emniyet müdürünün çocuğuyla savcınınki
gayet boktan bir oyun olur
oynayana eziyet
izleyenler salak bakar
gayet hızlı bir temrindir tepkisiz oyun
erken biter gösteri
huzursuzdur ruhum
bedava tiyatro olmamak lâzım

kilisede vurdular onu
sol elinin dördüncü parmağından
el ayak bileklerine
parlak halkalar geçirdiler
zincirlediler
kilisede vurdular onu
koca bir defterin önünde
bir alkış tufanıyla
gülümseyerek
vurdular
sevgilimi
sol elinin dördüncü parmağından
bir katolik kilisesinde
sol elimin dördüncü parmağı da öldü
yüzüksüz kaldı
fakirin sol elinin dördüncü parmağı
ne bok yiyecek şimdi fakir
n'olucak sol elimin yüzüksüz parmağı
yüzüksüz aşklara yelken açma zamanı

dalgalar kayalara vuruyor
tirilye'de gün doğuyor
ağustosun ilk günü
çok telâşlı martılar
doğan güneşe çelme takıyor bulutlar
bahçeler zeytinbağı
tiril tiril tirilye
kuş uçmaz kervan nerde
yolu zorlu tirilye

salınaraktan geldi sam amca
yani ki amerika
sordu aynasına
de bana
var mı benden güçlüsü
yok dedi ayna
salınaraktan gitti sam amca
aradan günler geçti
sonra bir gün
düşünde beyaz bir güvercin
siyah bir adam
uyandı ter içinde
koştu aynasına
sordu sarsaraktan
var mı benden güçlüsü
görüntü bir içbükey oldu
bir dışbükey
sonunda mırıldandı
var
ökse otu

ben düşündükçe
yaşarım düşledikçe
labirent gibi gönlüm olmalıydı
labirent gibi
içine gömdüklerim olmalıydı
içinde kaybolanlar
koskocaman gönlüm
içimden nil akmalıydı kırmızı
wc deltasında alüvyonlar bırakırdım
hiç işe yaramayan
içimden nil akmalıydı
kıpkırmızı

palto ceket ve şapka
dalga geçiyorlardı asacakta
şapka birden eğildi
tavuskuşu hanım geçiyordu
insan atalara saygı göstermesini bilmeli
atalarım olmasa
atalarım ölmese
dolaşamazdım sürekli dorukta
çizme söze karışacaktı ayakkabılıktan
içinde aşağılık duygusu yerine
çorapları olsaydı
ceket söz arıyordu
açmak için aşkını şapkaya
birden giyip gittiler
kolunu salladı
gogol çıktı odadan
paltoyu giyip gitti
saçsız bir başta bindi otobüse
bir de ne görsün
ceket en önde
şapka eğildi
ceket yırtmaçlarını havalandırdı
gülüştüler
koyu renk olduklarından kızaramazlardı
bir dönemeçte ikisi birleştiler
şapka bu yolculuktan mutlu
ceket umutlu
sırıttılar
amma uzakmış ev
amma sabırsızsın dedi ceket
hoş bulduk karıcığım
bugün bir ağırlık var başımda

../...

.../..

neden bilmem
sus dedi ceket
aşk dedi şapka
gülüştüler
şemsiye haddini bildi
içeri çekildi
ve sabahleyin yerde buldular
ceketle şapkayı
kimin bu şapka karıcığım
bilmem şapkalık hâli kalmamış
ya bu ceket
seninki
ütüleyiver
tavus tüylerini ayıramadı kadın ceketten
kızıp ütüledi
daha da gömdü
bir şeyi sökemedin mi
çakacaksın olduğu yere
kapı çalındı
gogol geldi paltosuyla
çıkardı paltosunu astı
yanlış geldiğini anlayınca
çekti gitti paltosuz
kadın godot'yu beklerken
gogol'ün gelişine pek şaşmadı
godot'nun vakti yokmuş
pantolonu geldi asıldı
sardı pantolonu boynuna kadın
öptü
pantol sarktı göğsüne
aşşağı aşşağı daha aşşağı
süründü

../...

.../..

sırtına
aşşağı aşşağı daha aşşağı
kim ütüleyecek pantolonu
kadını kim ütüleyecek
sayın yargıç karım beni aldattı
tanıktır şemsiye ve şapka
şemsiye bir açıldı bir kapandı
şapka ufak bir sarsılmayla onayladı
kadın şemsiyeyi aldı
adam şapkayı
yitip gittiler
birbirlerine ters yönde
siz şemsiyeyi kocalığa
evet
siz şapkayı karılığa
evet
hani yeşil panjurlu evimiz
çiçekli bahçemiz
olacaktı
dedi kadın
kes
dedi şemsiye
kadın saçlarını kesti
eteklerini kesip kısalttı
elbiselerinin kollarını kesti
yakalarını kesip açtı
şemsiye kızdı
kadını kesti
şapka
adamla oturuyor hâlâ
oturak oldu

ayağa kalkarım
unutarak iri zincirlerimi
bir adım atamadan düşerim
kim zincirledi beni
kaçmaya uğraşma
dört bir yanın ben'lerle çepeçevre
kaçmalara yeltenme
fakiri çevreleyen bu ben'ler kim peki

başpiskopos makarios tirilye
tam karşımız armutlu
yıl ikibinoniki
ağustosun sekizi dokuzuna lehimli
bir muhalif filmin çekimi
mekânımız kilise
rus kızlar var öyküde
dozvidenya mudanya
yaşım erdi altmışa
arkadaş oldum hastalıklarımla
yoruldum tiyatrodan
ses tiyatrosu kamburum
sıkıldım pera'daki hayâlet olmaktan
artık yazmaktır işim
tirilye'ye gün doğuyor
yeni bitti çekim
aç parantez tirilye'de muhalif film

martın yirmiüçü
manisa'da mahsuruz
kahraman bakkal süpermarkete karşı
oynayacak üniversitenin tiyatro kolu
izlemeye mecburuz
dâvetliyiz plaket verilecek fakire
metni edinememişler
bana sormamışlar
izin almamışlar
metni dvd'den özümlemişler
yarım yamalak
anlamadıklarını atlayarak
provalar etmişler
hem yönetmen
hem fakirin rolünde
en yeteneksiz çocuk
bir saat kırkbeş dakikada tamamlıyorlar
kimi şarkıları atılmış birinci perdeyi
bir işkencedir
fakir sabrediyor
espri satmak ne kelime
dedikleri anlaşılmıyor
amatör tiyatro güzel de
onların yaptığı tiyatro değil
tiyatro buysa bir daha tiyatroya gidenin amına koyim
duygusunu aşılamaması lâzım
az kötü değildi oyun
yanımda rektör hanım
onun yanında mhp'li belediye başkanı
oyun sırasında sanki makamındaymış gibi
sürdürüyor alçak sesle
cep telefonu görüşmelerini

../...

.../..

senin telefonun kapatma düğmesi yok mu lan başkan
zor bir geceydi
hızla geri döndük manisa'dan izmir'e
nereye sokacağımı bilmediğim plaketle

mutsuzluğumdan bir yüzük çizdim
bir sol el
bir dördüncü parmak
susuzluğumdan bir dudak çizdim
sululuğumdan bir bardak
mutsuzluğumdan bir yüzük çizdim
sol elimin dördüncü parmağını yargıladım
içimin sıkıntısından
bir çift göz çizdim duygularımdan
pembe bir gözlük duygusuzluğumdan
bir yatak
erkekliğimden
eşekliğimden

erken erken
aşkın lâmbası
istanbul'un dolunayı
bir ufukta birleşmeyi düşleyenler
bilmezler mi soyut bir çizgidir ufuk

nisan geldi
sanki sezon bitti gibi
bu akşam kırkyedi izleyici
ruhundan tramvay geçen adam'ın otuzyedinci gösterisi
izleyici mi bitti yani
beyoğlu'nda şarabî'nin kapandığını
yedi düvele bildirmeliyim
orası ayakkabıcı olacakmış
oradan ayakkabı alanın
dinini sıvazlıyayım

bitti
bit
bittim
git
ettin
gittin

nisanın başıdır
kimi günler şehlâ
kimisi şaşıdır
nisan ayının
kimbilir kaçıncı yaşıdır
kurşun kalemi güzel
sc inn oteli
mürsel paşa bulvarı
izmir'de nisanın beşi
ikibinondokuz turnesi
bahar havası
cumhur'um gelir yandan çarklı
maç gibi geçer oyun
yediyüzelli kişilik salonda
yediyüzseksen izleyici
salon aşmış istihap haddini

kahkahalı kırmızı ışığın altında
okulculuğum
dört duvar arasında
okulculuğum çırılçıplak
sert
dolu
tüm bacaklarımla azgın
okulculuğum
tam anlamıyla okulculuğum
ve donan bacaklarım
tüm bacaklarım
donan
soğuktan
koşan okulculuğum
dört duvar arasında
dört nala
onyedi yaşımdayım

annemin babası niksarlı derviş ahmet dedemin
ünye'deki sarkaçlı duvar saati
arkadaş oldular geriş'te
naci amcamın ceviz çakmak kutusuyla
çok yakıştılar birbirlerine
tarabya'dan geriş'e taşındı kütüphane
son evime ulaştım
beş labrador köpek yakın arkadaşım
hem olgun yaşımdayım
hem yolun başındayım
masallar okuyorum
bir masal müfettişi olarak
denetlenen masalları yazmak üzere
ağustosun son günleri geriş'te
yıl ikibinoniki
çok müslüman gayet denetli türkiye

dalgın bir çocuğum
annemi mi çok seviyorum
yoksa babamı mı
ikisini de mi
düşüncelerin en derinidir
oturak düşleri

altı nisan salı
izmir'deyiz
sabah hafif yağmur attı
sonra güneş çıktı
şimdi bulutlar geziniyor gökyüzünde
izmir'de ikindi
rüzgâr ile palmiyeler
mahmurluğundan silkindi
onsekizde matine
yirmibirde suare
iki oyun üstüste
akm'de
ikibinondokuz oyunu
ulaşıyor yüzyirmidokuzuncu gösterisine

baz istasyonunun
yanar döner kırmızı ışığı üstünde hilâl ay
geriş'te nisanın yedisi
bodrum'da fernâme'nin ikiyüzellibirincisi
gökyüzü bulutlar ve yıldızlar
sobada çıtırdıyor
sonbaharda budadığım ağaçlar
yarın muğla'da fernâme
gece geriş'te şömine

nedensiz bir yüce çekingenlik
aklıma geldin
gittim aklımı yıkadım
bir cumartesi onbirde
kalkıyor samsun'dan marmara gemisi
birinci mevki bir uzaklaşma
anılar bir kamaraya sığıştı
samsun'dan seyrediyor gemimiz
son bir kez seyrettim samsun'u
doktorun kızı meryem'den ayrılmaktır
bu limandan kalkışımız
giderek ufalıyor canik dağları
samsun'un en tepesinde
bir amerikan üssü
ondokuz mayıs bindokuzyüzondokuzda da
böyleydi canik dağları kuşkusuz
meryem yoktu
ben yoktum
ve yoktu amerikan üsleri
kuşkusuz
yarın oldu ulaştık istanbul'a
çırılçıplak kız kulesi
önünde altıncı filo
ardında yanmış tanker adası
cigaramın dumanının boynu bükük
yalnızlığım yüzüme vurmayın
iskele babaları

hâfızam çok iyiydi
artık yok gibi
neydi bu adamın ismi
bir yerden tanıyorum bu kadını
o yer neresiydi
deli eşref ölmüş müydü
anımsamıyorum cenâzesini
insan beyni yaşlandıkça overlok
geriş'te gün batıyor
ay doğarken tostoparlak
şeyleri şeylere karıştırmanın çift dikişi
sökülmüş sürfüleler
teğel atmak lâzımsız
geriş üç eylül ikibinoniki
fakirin yirmiikibinikiyüzdoksanıncı
gün batırışı

labrador çetesi
dengeledi misafirlik süresini
eskiden geçerken uğrayan
bir hafta kalıyordu
şimdi ziyaretler çeyrek saati geçmiyor
ay ben köpekten çok korkarım
korkun
onlar misafir sevmezler
bana çekmişler
yaz evi değil burası
babanın yazma evi
konusunda bilinçlendirilmişlerdir
baba kalemi eline alıp gösterince
baba yazacak
deyince
hemen susar kıvrılırlar bir köşeye
misafirler gitmekte gecikince
alırım kalemi elime
gösteririm köpeklere
hemen gidin baba yazacak
diye havkırıp dururlar
baba yazmazsa
mama alacak paramız yok
durumunu gayet iyi bilirler

bir elmalı şeker
mor pembe
bir şeker hastası
gül pembe
bir şair
şarap pembe
evrenleri
toz pembe
siyah pembe
beyaz
yeter sanırım bir öykü için
bunca kalabalık
ayrı bir öykü hepsininki aslında
ayrı bir tonu pembenin
elmalı şeker hoplaya zıplaya
yürümektedir çiçekli bir yolda
şeker hastası sakaroz tarlaları arasından
bitik
soluk soluğa
şair kalemine binmiş
onu at sanıyor
savulun geliyor
tarlalar ve çiçekli yollar
ve tüm yollar
birleşir ya bir yerde
işte orda biter öykü
beklenmeyende

köpekler işgâl etmiş yatağı
sabahın sıfırbiri
yatacak yer bırakmamışlar bana
devinimsiz halleri daha iyi
beşi masa çevresinde fırdolanırken yazamam ki
onlar uyusunlar geceyi
fakir yazsın masallar
gün doğarken ayaklanacaklar
dört dolanacaklar evi bahçeyi
gün doğunca uyurum gari
gece uyuyan gündüz azar
gündüz uyur yazarlar

avucumun çizgileri
bir orkestra var avucumda
bir sevgili
mutsuzluğun türküsünü söylüyor
güzel bir sarışın
savaşın türküsünü
beyaz bir kuş
barışın
ve tanrı eğiliyor avucuma
dudaklarında evrenin türküsü

ben hoşafım
suyum içer içerler de
tanelerim kalır
boynu bükük
ben hoşafım salt suyunu insanların içtiği
taneleri yüce
taneleri ulu
bir hoşafım ben
ve sen hoşaf suyu seven kız
sululuğum yüzüme vurma
yüzüm kırılır

laçka bir kamyonun tangırtısıyla
örtülen bassız kısık sesinde
bir akordeonun
ışıklar dolaşmada
sineklere yenilen atların çektiği
büyük tekerlekli at arabaları
tangır tungur
şişhâne'den kasımpaşa
ne yolculuklar yaratmışsın yarabbim
bir dilim ekmek üzre
sevmemelisin beni
alışmadım buna
sevilmeye
elde etmemeliyim sevdiklerimi
düşüncem kalmıyor
o zaman
öyküm bitiyor
bitiyor öyküm

son buldu
delilleri yalan balyoz dâvası
yıllarca hapise mahkûm oldu
mustafa kemal'in askerleri
bugünlere gelmeseydi
mustafa kemal'in türkiye'si
diye düşünüyor insan
insan ben oluyorum
ecce homo
cehennem rixos'ta
rezervasyon yaptır imam
ecce cehennem

ikibinon yılındayız
nisanın dokuzu cuma
geriş günlük güneşlik
dün gece muğla'da tamam oldu turne
sıfırikide ulaşıldı şömineye
günü doğurdum
aydınlandı ortalık
öğleden sonra uyandım
gece son uçakla bizans yolcusuyum
eyvallah şömine
komşu turgut'un bahçesine sarkıyor diye
kökünden kestiği zakkumlarımızın
ıslak dalları çıtırdamadan
duman olup yükseliyor bacaya
aferin lan göt turgut

gogoe
let's go
c'est beau
ne demek lan bu
gogoe kızın adı
let's go sanırım siktirip gidelim
ingilizce bilmem
c'est beau
durum güzel demek
ve fakat kızı anımsamıyorum
var işte böyle salaklıklarım

kararınca hava
yanar damda bir kavun
içinden kediler geçen
baktıkça pencereden
samsun'dayım ünye'deyim
çarşamba'dayım hemen
beni kim nasıl biliyorsa
ben onun için öyle miyim

almanya'dan geldi tıraş makinesi
fakir tıraşa başladı
makine alman hârikası
ayva tüyü tarlasında
göztepe'nin atletico madrid'e
üç sıfır geçirdiği gün
iki mart bindokuzyüzseksendört'te

nisanın son günü
kumrular
dal kapmaca oynuyorlar
incir ağacında
bahar indi beyoğlu'na
artık mayıs yeşili
incirin yaprağı
yarın bir mayıs
işçinin emekçinin bayramı
yeniden kutlanacak taksim'de
meydanı kana bulayan
bir mayıs'tan
otuzüç yıl sonra
açacağız tiyatronun kapısını
ardına kadar
yarın tiyatro bedava
işçiye emekçiye emekliye işsize
benim param yok ağbi diyene
bugün bir avuç fazla yem verdim
kumrulara ve üç güvercine
onlar da gökyüzünün emekçileridir diye

eylülün yirmibiri
geriş'te ay kavun dilimi
seviyorum bu iklimi
kavun ay masamın mezesi
geceye karşı dokuyorlar
yaşlı kadınlar
artık pek para etmeyen
yörük işi aynalı kilimi
yaşatmak için
orta anadolu'dan ionya'ya göçmüş geleneği
kilim para etmiyor ama
arsalar çok para edipduru
ben de artık dokumam bu kilimi gari

yatalım mı
dedi kadın
yatalım
iyi uykular dedi kadın
uykum yok ki benim
sevişeceğiz sandım
yatağı terkettim
yeni bir şarap açtım
yazmakta olduğum
kitabımla sevişeceğim
iyi uykular
uykusever hanım

sahnede kırkikinci yılım
kaf dağı'na taşındım
herşey gayet masalsal
herkes masalcıl
elliiki oyun onsekiz kitap yazmışım
yazılacak kitaplarım
tozlu dosyalar olarak karşımda
oyun yazmaktan sıkıldım
geldim altmış yaşıma
öğrenmeler bitmiyor
ömür ne kadar kısa
herşeyi öğrenmeden zart diye ölünüyor

yirmisekiz eylül bindokuzyüzyetmişbir
civciv'den mektup geldi
ferhan'ım
bunu yazarken korkağım
sana dönmek istiyorum
bir şeyler anlamak için belki
bu kadar yakınken birbirimize
bir an olsun uzaklaşmam gerekmiş
ne düşünüyorsun
şöyle bir yanıt yazdım
kaldı ki yazmak
beyaz kâğıtla kavgaysa güzel artık bende
içmek duygusallığımıza meydan okumaksa güzel
altı ekim altıya on kala café bulvar'dayım
dönmek mi olur gelmen
bunu bilmiyorum
bildiğim sadece korkmadığım
ve sana âşık olduğumu biliyorum
buluştuk café bulvar'da
altı ekim bundan böyle civciv bayramı

kimsenin düşmediği düz yollarda
sol bileğinden sağ elimle tutmuşum
başımda bir oturak
kahkahalarım senin hıçkırıklarına karışarak
sol elimde napolyon'un kılıcı
yürü ya kulum demiş tanrı
ağzından kaçırmış herhalde
her neyse
götürüyorum seni çeke çeke
saçların yüzüne yapışıyor
ağlamaklı
insan yürürken de nefes alır
ne durması
hem sen gülünce
eğer gülersen
gülersin tabii
kendinden yarılır sular
ağlama be
durduk
işte geldik
benim krallığım
imparatorluğum burası
fakat neden bu herifler
beni dinlemiyorlar
kim bunlar
ben kralım
durun yapmayın
o kıza dokunmayın
kralım ben be
kan ter içinde kalarak
ve düşerek
ve kalkarak

../...

.../..

ben getirdim onu buraya
durun
yapmayın
kral öldü yaşasın kral
diye bağırıyorlar
ve fakat henüz ölmemişim

her balon bilir mi ki
patlamaktır
sonunda kaderi
patlamadan patlamaya
fark var
balon patlamasını bilmeli
önemli olan
ve beklenen
patlaması olduğundan
patlamasına önem vermeli
ama nerde
balonlar balon değil ki

kayalıktır geriş dağı
bir uzay üssü sanki
kayaların içinden
melengeçler fışkırmış hüdâyinâbit
gün batmadan mütebâriz ay
sanki hâmile gibi
az biraz tombalak
ekimin yirmibeşi
neşet ertaş öldü
uçtu gökyüzüne
bozlak oldu efendi güzel adam

mayısın yedisi
cuma gecesi
ikibinon yılı
uçar ruşen sezer gökyüzüne
fakir oynarken sahnede
ferhangi şeyler'i binaltıyüzellidördüncü kere
oyun sonunda
düşer soyunma odama
güzel dostun ölüm haberi
bulut olmuş gökyüzünde
kıs kıs gülüyor
ruşen'in tatar ve peygamber gözleri
sekiz mayıs cumartesi cenâzesi
artık karacaahmet'tir
montrealli güzel dostun adresi
niyazi berkes'le
kimbilir neler konuşuyorlardır şimdi

gün gibidir aşk
seni mutluluk dolu
ellere koyuyor
sığdırıyorum
ve sonra parmaklarımı kapatıyorum
bir
bir
yüzüme kapanan kapılar gibi
mutluluk sende bir çizgi
hep yanında taşıdığın
çizginin altına adımı yazıyor
kapatıyorum defteri
bir oyun sonundaki perdeler gibi
alkışlıyorum
olanca gücümle
ellerimi vurdukça birbirine
bir garip mutlanıyorum
bitti artık oyun
güle güle en kral arkadaşım
çabuk git
kaybol
yit
sakın dönüp bir daha bakma
herşeyi bozabiliriz son anda
bakma
güle güle
bakma
mutsuzluğu bilmeyen
en kral arkadaşım

sevgime karşılık sevgi istemedim kimseden
şairliğin iyi tarafı bu zaten
istediğimi
istediğim zaman
istediğimce
kime ne
severim
sevdim
seveceğim
kimseden bir şey istemedim
istemeyeceğim
yeter ki gölge etmeyin
onyedi yaşımdayım

gün doğuşu çok güzeldir izmir'in
doğmasın ister insan
mayısın onsekizi gayet serin
bir salihli turnesidir sebeb-i ziyaretim
"işsizlik ağır iş" dosyası yol arkadaşım
elliüç yaşını bitirdi bugün
küçük kardeşim
new york'tan uçağa binecek bu gece kızlarım
hepimiz istanbul'dayız yarın
çaktırmadan başladı bir gizli yağmur
otel penceresinde belli belirsiz su tanecikleri
gökyüzünü keşfe çıkmış
kül rengi bulutlar
karşıyaka üstünden
bornova'ya yöneldiler

tahir baba'nın
ölüm yıldönümüne rastladı
babalar günü
haziranın ondokuzu pazar
fakir aydınlık gazetesi için yazı yazar
ikibinonbir yılı
otuzsekiz yıl geçmiş
tahir alangu öleli

gömleğimin
ve ceketimin
ve pantolonumun
ve paltomun
düğmeleri kopuyor
kafamı bağladım bir bayrak direğine
çekiyorum
seni sevdiğimden olacak
ikide bir ırmak gibi taşıyorum
ve ben buna çok şaşıyorum

dünyanın yuvarlaklığından
herhalde
sen gelirken karşıdan
önce gözlüklerin görünüyor
sonra dudakların

amasya'nın ortasından
durgun akıyor ırmak
şolohov'un don nehri gibi
haziranın yirmiüçü
amasya paris sanki
işte sen nehri
işte ben nehri
şükrü bey konağı'ndayız
şükür beyden gizli
kendisi rahmetli
ziyaretimizden habersiz
otel olmuş ırmak kıyısındaki evi
hazeranlar sokak hatmiye mahallesi
büyük kızım yol arkadaşım
küçük kızımın katılamadığı
bir karadeniz seferi
geçmişimizin ziyareti
türkiye'de seçim rezâleti
ve bunun salak rehâveti
tutuklu bulunuyor
milletin seçtiği vekili
tahliye etmiyor onu
padişahın emir eri
memurin mahkeme heyeti
çok söküğümüz var
diktirin be ağbi

izmir'de langadanak dolunay
mayısın yirmialtısına yapıştı gece
naim tirali'nin ölüm yıldönümü
ne güzeldir piraziz'deki evi
karadeniz yeşilinin en güzel zamanı
izmir'deyim naim ağbi
ferhangi şeyler sürüyor bir masal gibi
bugün matine suare
yarın da öyle
dört oyun iki günde
parmağımı incittim
zor çalıyorum sazı
sesim biraz yorgun
ve fakat üst düzey heyecanım
naim tirali için oynayacağım
yarının biletleri bitmiş
sandalye satılıyor
çalmak zorundasın parmak
sen incin masal incinmesin
yarın binaltıyüzellidokuz ve altmışıncı oyun
izmir'in deli güzel izleyicisine selâm olsun
istanbul'dan daha çok oynuyorum izmir'de
kaç kuruş oldu amerika naim ağbi

saçlarından sürüyerek
belki ilkel olsun diye
belki de ilginç bulduğumdan
saçlarından sürüyerek
sokak ortalarında
sen çıplak ben çıplak
şişhâne'yi çıkıyoruz soluk soluğa
sürüyerek saçlarından
ağzımda kalemden çok bıçağı andıran bir nesne
beyoğlu evlendirme memurluğuna gidiyoruz
sen çıplak ben çıplak
saçlarından sürüye sürüye
imza atmaya
biliniyor deli olduğum
bindokuzyüzaltmışsekizde
dal taşak evlenilmez
buyuruyor evlendirme memuru

haziran'ın yirmisi
babalar günü
ondört haziran geçmiş
babam bu dünyadan göçeli
kimi küçük çocukların babaları
silivri'de hapiste
hiç suçsuzca
muhalifler sadece
memleket kan gölü
güneyde pkk terörü
dün gece onbir şehit verdi türkiye
onbir yiğit arayamadılar bugün babalarını
onbir babanın gözleri yaşlı
bugün babalar günü

gözlerinde herşey güzel
senin gözlerin güzel
belki de gözlüklerin
muhakkak ki sende bir şey var güzel olan
ne olduğunu bilmediğim
ve beni
eşek gibi sana bağlayan
dişlerin belki
ya da dudakların
belki saçların
yoksa bacakların mı
gözle görülen bir şey değil bu
içinde içinde en içinde
senin
ver elini gidelim
benim
neresini sevdiğimi bilemediğim

bir romalı asker
elindeki gürzüyle keman çalan
çıplak kadınlar orkestrasını idare eder
siyah bir at
tüm dişiliğiyle ay altında
kıvrılır da kıvrılır
kendi kendiyle cengeder
döşeğinden doğrulan goethe
camları açar
ay ışığı odaya dolar
uzun saçlı bir erkek
ata binmeye çabalar
ve hepsi hep bir ağızdan arasıra
daha daha daha

kitaplarım gitarım
defterim kalemim
dostlarım bunlar benim
ağır ağır soğur sular
ağır ağır ısınırlar
zaten ağır ağır oldu bu iş
ve soğuyan bir daha ısınmaz
gülmeyin bayanlar baylar
aslında hiç de sulu değil bu şiir
ağır ağır çıkıyorum merdivenleri
bastonlu geziyorum epeydir
fakat bunlar hiç önemli değil dostlar
ortada farkında olmadan başlayan bir aşk var
suyun dibinde bir şey oluştu
sonra bir gün yüze çıkıverdi
bu belki de bir kuştu
su kuş merdiven baston falan bir yana
işler bildiğiniz gibi değil dostlar
yangın var
şiirim sizler için
dostlar dostlarım dinleyin
insanlar ilkin birbirlerine alışırlar
sonra da âşık olurlar
mı dersiniz
hayır hayır dostlar
insanlar âşık olurlar
fakat bunu geç anlarlar
sigaramın her nefesinde anımsıyorum
her nefeste sarsılıyorum
bunda bir iş var dostlar
deprem var
dostlarım ve ben yani biz

../...

.../..

birbirimizi anlatılamayacak denli severiz
aşk hepsinden baskın çıktı dostlarım
kusura kalmayın
nerden bilebilirdim
her gün rastlamıyor ki insan
haber salmıyor ki gelirken
anlatılmıyor işte aşk bu
ben böylesine güçlü bir adamken
ve bırakmazken ıslak gürültüye bile pabuç
kolum kanadım kırıldı dostlar
dedik ya
hiç yememiştik biz bundan
darılmayın dostlarım
ilk kez oluyor bu iş ondokuz yaşımdayım

öylesine mutluyum ki
çelme taksalar
düşerim sırtüstü
yarım kalmış bir rubâi bu

geçiyor günler
akıyor ırmak
durmuyor ırmak
bir martının uçuşudur
si bemol'ün gülüşü
kıvır kıvır saçlı bir çocuğun
yüzünü aydınlatan gülüşü
denli tatlı iyi ve güzel si bemol
bu yol sensiz yürünmüyor
yangınlar
depremler
ve daha neler neler
görmüş geçirmiş dede evimin
duvarlarına kazıdım yüzünü
silinmiyor
kazımışım yani
yok haberim
elim yapmış bu işi
elim ve yüreğim
el de benim yürek de
insan pek fazla bozulamıyor
rotasız bir gemiyim
hem rotasız hem de ne giden ne duran
garip garip yalpalayan
düşümde görsem inanmazdım
ben miyim bu
çizmeliyim yolumu
düzensiz yaşanmıyor
ya si bemol'e
ya da başka bir yerlere
boşluğa ya da
gitmeliyim bir tarafa

böyle salak salak durmak olmuyor
yani hüznümün sermayesi kurtarmıyor
akıyor ırmak
durmuyor ırmak
geçiyor günler
çizmeliyim yolumu

yobazın takkesiyle
caminin kubbesi
yok oldular dün gece
bilinmiyor kim kimi ayarttı
çekip gitmişler gizlice
yeşildi takke
taş rengi kubbe
takke düştü
kel göründü
ve yobaz keliyle övündü
daha da yaklaştı insanlar tanrıya
kalkınca kubbe
seslerini daha kolay duyuracaklar
ve fırsat bu fırsat
hepsi avaz avaz göğe bağırıyorlar

mersinli ömer kara
muğlalı sabahattin derin
edirneli oğuz yelken
edirneli mustafa kayın
aydınlı mehmet ali tosun
zonguldaklı ramazan erdem
maraşlı elas esendere
ankaralı hüseyin köksal
ankaralı yusuf pazar
sakaryalı mutlu saydam
konyalı süleyman ballan
toprağa verildiler
haziranın yirmisi
babalar günü
hiç şehit cenâzesi kalkmıyor
şişli câmisinden
teşvikiye câmisinden

damalı etekliğinde
dama oynadığımız
tanrıyı düşünüp
beyaz renklerle
aklımızı bozduğumuz
zamanlardaydı ki
siyah moda oldu
ve beşiktaş yılın takımı
ve gastelerde siyah beyaz bir resmim çıktı
sevdiği kızı sabaha karşı içti
yazıyordu altında

bir yel çıksa sinirlenir palmiyeler bir gece
nemli sıcak ağustos
can baba'sızdır datça
işsizler cennete gider turnesi
hotel mare sığınağımız
yeni datça eski datça
maniyer yapma demişti bana paris'te
can baba
fakir maniyer yapmanın ne demek olduğunu bilmezken
az biraz çocukken
ağustosun altısı
sıfıron yılı
bindokuzyüzler bitti
sıfır bişey takvim başladı
kapandı ebcet hesabı
uzun düğüm yolu bir gün önceden geldik
oyun yarın
eser miktar seyirci
yarın belki miktar eklenir miktarsızlığa
sana geldik can baba
hiç maniyer yapmadan
konken oynayan tatilciler
herşey dahil otelinde mahsur gece
iyi tatiller diyorlar bize
sebeb-i mevcûdiyetimiz hiç bilinmeden
göt kadar datça'nın her yerinde afişlerimiz asılıyken
datça'da kavun dilim hilâl ay
palmiyeler pek mağrur
bir yel çıksa sinirlenecekler kesin
istanbul'da komutanlar tutukluyor
sicili pis
gayet tipsiz

../...

.../..

tayyip'in emir eri bir savcı
savcı olayı savun mu demek
savcı ne demek
bunlar engereklerdir
demeye geldik datçalılara
akdeniz hepimizindir
rahat uyu can baba
pabuç bırakılmayacak
bu orospu çocuklarına
yarın eve gideceğim
sanırım güler evdedir
belki su da burdadır
suya sabuna dokunuruz elbirliğiyle

ufacık bir kaktüs çiçeğiyim ben
ellemeye korktuğun
arasıra gizlice elini sokan
kendisini unutmaman için
kaçtığın
sevmediğin
işte bu yüzden unutamadığın
ve sana bir çekilişten çıkan
yoksa almazdın
ufacık bir kaktüs çiçeğiyim ben

bir yola çıktık biz sağa sola bakmadık
aşkta ölünceye kadar beraber
yazdık bir kenara
ve kenetlenen ellerimizden aldık gücü
yürürüz biz bu yolu yokuş da olsa
düşünüp taşınmıştık her bi şeyleri
afallamadık
ilkin ellerimiz
ardından biz kenetlendik
iki değil bir kişiydik
ilk mutluluğumuzdu bizim
günlerden cumaydı
akşam çökmüştü
tükenmek bilmez bir danstı bu
ya da bize öyle geliyordu
çünkü tükendi bir yerde
ister istemez baktık saatlere
gitmen gerekliydi
kısıtlamışlardı herşeyleri
bu hep böyle oldu zaten
saatler sınırladı mutlulukları
oysa hüzün dolu gecelerim tükenmek bilmiyor
benden önce kimsenin koklayamadığı bir gülsün
yeni anladım bunu
sevindim
düşsüz müşsüz uyurdum ben eskiden
ne çok da sen varsın şu tavanda
yürürüz biz bu yolu yokuş da olsa

leb deyince
koşar leblebi alır gelirdi hüsâm
meğerse maurice leblanc'dan
söz ediyormuş adam
n'apsın yerdi leblebileri
ve leb deyince
hüsâm'ın aklı hep leblebiye giderdi
ne bilsin leblanc'ı
nerden tutsun aklında
leblebi mi kolay leblanc mı

bir şarap şişesine koydum yazdıklarımı
ağzını balmumladım
fırlattım yeşilırmağa
öbürgün çarşamba'dayım
bizim bahçenin
ırmakaşşâsı'ndan
teslim alacağım şişemi
yerine teslim eder emaneti
gaybana değildir yeşilırmak
şolohov'un don nehri gibi
çok sıkıldım bu ülkeden
amasya'dayım
paris'te sanıyorum kendimi
geldi çattı
çok mesnevî makamdan
yeni şeyler söylemenin vakti
sarhoş değilim
ve fakat gondolla geçiyor
amasya'nın ortasından
mevlâna celâlettin rûmi
rûmi ikibinonbir yılı
biz de binebilir miyiz celâlettin ağbi
celâlettin ağbi gayet sinirli
hayır hiç yerimiz yok gondolda
kim olursan ol
ne olursan ol
sakın gelmeyin
akıntıya kürek gondolu değildir bu
bizimkisi ufuktan şems doğması bekleyen
nuh'un gemisi
gitmeyin meclis'e
etmeyin yemini

../...

.../..

yemin neymiş
kim ona sadık kalmış
dokunulmazlığı var
eder o yemini
okur bildiğini
yemini doğru dürüst okuyamayan
milletle ilgisiz
güyâ milletin vekili
hipokrat yemini etmiş
onu unutmuş
şerefsiz hekimler de var
çok moda hiç gereksiz ameliyatlar
tıp çok ilerledi
amasya'nın ortasından
durgun akıyor yeşil ırmak
çok fena küskün gibi
kürt cephesinin bağımsız milletvekilleri
ellerinin tersiyle itiyorken adaletsizliği
atatürk'ün yenilenmiş partisi
gösterebilecek mi acaba bu dirâyeti
yoksa kurultay kavgası mıdır gündemi
şolohov bunu çok merak ediyorken
amasya'nın ortasından geçerek
gondolla karadeniz'e gidiyor
mevlâna celâlettin rûmi
rotası samsun kafası karışık
ulaştık niksar üzerinden ünye'ye
kavuştuk anneme teyzelerime
mutlular ziyaretten
çok mutsuzlar memleketin halinden
endişeler gelecekten
kendi adlarına değil

../...

.../..

ürküyorlar torunlarının geleceğinden
gitmeyin o meclis'e
kendi aralarında helâlleşsinler
bir de diyebilelim ki
bu t.b.m.m değildir
bu a.k.p.m'dir
vur vur inlesin
suriye üzerinden gazze dinlesin
bülent arınç gayet epik ağlasın
top hakan şükür'de ve gol
yalnız bırakın onları kör kuyularında
mevlâya değil
mevlâna'ya versinler hesabı
şems ufuktan imdi doğacak
ulaştık çarşamba'ya
indim ırmakaşşâsı'na
kıyıya vurmuş bekliyor beni
amasyalı şarap şişesi
geri attım ırmağa
yazdıklarım denize ulaşsın diye
deniz yakın
balmumu sağlam
biz de ırmak kıyısından
yürümeyi ihmâl etmeyelim arkadaşlar denize doğru
şems ufuktan zart diye doğacak

ege denizi'nin akdeniz'e kavuştuğu yerdeyiz
yunan adalarıdır ufkumuz
iki ülke sınırında seyrediyor bir yelkenli
önümde upuzun ödemeler listesi
geriş'te ağustosun onüçü cuma
birazdan kapanacak bankalar
ereceğim huzura

kitaplıkta kitaplar
geceleri n'aparlar
okuşurlar herhalde
okşaşarak belki de
taşınmalar taşınmalar
hangi kitap hangisinin yanında
sırası kaybolmuştur raflarda
taşınmalar
kitaplar arasında yepyeni tanışmalar
brecht ile fuzûlî'nin
ilk karşılaşmaları
koydunsa bul ahmet hamdi tanpınar'ı

gece yarısını çoktan geçtik
gün ışıyor
yamuk muşmula ağacında
cıvıldıyanlar ne kuşu bilemiyorum
dediklerini anlamıyorum zaten
belki de birilerini çağırıyorlar
gelmeyenleri bekliyorlar belki
ötmeyin enayiler
gelmeyenler gelmezler
ama onların güçlü kanatları var
gelmeyenin yanına gidebilirler
ne diye avaz avaz bağırsınlar
ne diye bağırsınlar salak salak
bu kuşların elbet bir bildikleri var

bir roman yazsaydım
kaptanları ve kamarotları laz olmayan
gemilerden söz ederdim
deniz üstünde salınmayan gemilerden
kör olmayan büyük bir müzisyen
yaratırdım
anlatırdım
ve bir kıza kendisini sevmesini
söyleyen içi buruk bir adamım
sözleriyle bitirirdim
biliyorum hiç satılmazdı
onun için yazmadım

aruzsuz maruzsuz
bir si bemol kasidesidir bu
bir dönemeçte oluşuverdin
çiçekler gibi açıverdin işte birden
şiirler anlattı seni uzun uzun
yağmurlu mayıs günlerimi
kuşkulu gözlerin süsledi
gitarım seni çaldı
şarkılar seni söyledi
dünyanın en güzel kelepçeleri senin ellerin
benimkiler birer yılan
hüzzam bir şarkıda bir ney ağlar
hıçkırıklı gülmelerini sessiz çığlıklarını
ağlamaklı mutluluğunu anımsarım
ayrılmayı değil tekrar kavuşmayı düşün
biliyorum kolay değil bu yolda yürümek
elele olduğumuzu düşün
akşamın sekizinde bir sigara yak
güzel şeyler düşün sevgilim
mutlu şeyler düşün
unutmak unutulmak falan filan
çıkar bunları aklından
çiçekler gibi açıverdin işte birden
ama hiç solmayacaksın sen
inan
ben eyvallah deyip çıkarım kapıdan
ve akşam eve dönerim
eyvallah sevgilim

kaç kaç kaç
kaçma
kaçmıştı çoktan
koş koş koş
koşma
koşmuştu çoktan
bak bak bak
bakma
bakmıştı çoktan
bok bok bok
bokma
bokmuştu çoktan
kekemenin aşkıdır bu

yaşlanmışsınız dedi
bafra'nın ünlü pidecisinde
yan masada oturan
kır saçlı kır bıyıklı adam
benden genç belki
façası benden yaşlı
evet siz de
dedim
bombok oldu
sırtını döndü
küstü
yaşlanmamak ne mümkün
tip beni televizyonda görmüş
bundan yirmi yıl mukaddem

tanık olun sevgime siz
sokak lâmbaları
kaldırımlar
çam ağacı
hepiniz
çıkmadı mantar içine ittim
varsın güzel olmasın sesim
bir boşalımdır şarkı söylemek
babam da söyler ben de söylerim
ey iyi tanrım benim
ve ey iyi tanrımın kötü dünyası
yazıyorsun dediler
seviyorsun dediler
iyi insanlarınız ellerimi kestiler
artık pembe değil düşler
kocaman zincirlerle bağladılar bir yerimden
unutup yürümek istedim
güldüler
ve ne yalanlar doğrulandılar
ey gidi tanrım benim
derken şişeyi yarıladım
korkmayın benden güvercinler
uçmayın âşığım ben
kaçmayın

papatyalı yol diyorduk
papatyalarla hiç ilgilenmeden yürüyorduk
sanki papatyaları koparırken
papatyaları mı düşünüyorduk
bilmiyorum onları seviyor muydum
koparalım demiştin
koparıyordum
hepsi o kadar
topluyordum
topluyorduk
hepsi o kadar
papatyalı yol uzun
dönüşte de topluyorduk
yol bitince çöpe atıyorduk
papatyaların işlevini düşünüyorum
papatya toplamaktan başka ilişkimiz yok
gazeteye ilân vereceğim
papatya manyağı olmayan
bir kız arıyorum

ay dede pis bakıyor
hayırdır inşallah
yarım ay pek tombullaştı maşallah
sıfıron yılı ağustosun onsekizi
imdi battı güneş
gökyüzü çok yumuşak renkler silsilesi
köyde vuvuzela sesi
satın almış dallamanın biri
afriki dünya ayaktopu şampiyonası etkisi
allahtan pek ses çıkaramıyor
köyümüzün dallaması
eşek osurdu sanılıyor
kızlarım gitti
ev suskunluğa büründü
selâm çaktı
esas duruşta kuzey yıldızı

firar ettim bizans'tan
temmuzun yirmisekizi perşembe
bodrum havalimanından kiralık araba
ulaştım geriş'e
yetiştim gün batışına
dinlenmiş bir şarap açtım kendime
torres coronas şarabın adı
altı yıl beklemiş mahzende
gayet hoş buruk tadı
kendine gelmiş mor pembe
aferin şişe
aferin mantar
bravo lan çekmantar
aferin biz
imdi güneşi batırabiliriz
bat buyurdum
battı
gökyüzü şarap rengi
çok büyümüş
elimle diktiğim okaliptüs
komşunun hiç sulamadığı
kırk yıllık okaliptüsüyle yarışıyor
yirmi yıl tamam oldu geriş'te
hâlâ çıt yok bu köyde
upuzun sınırsız sessizliktir gece
bu bir mûcize
kim kutsamış kimbilir
kutsal topraklardır bunlar
örneğin santa fe gibi
hiç benzemez oralara halikarnas
imdi battı temmuzun yirmisekizinci güneşi
kırlangıçlar süzüntüye geçtiler
cırcır böcekleri cırlıyor muttasıl
ötme değil ayak kaşıma ve fakat nasıl

anlatılmazlığımı koydum bir kenara
bir çocuk bahçesindeyim şimdi
çocuklar içindeyim
onları mutlu görüp huzursuzlanmak saçma

âbide durağında
bulgar hastanesinde
ve o en mutlu yolunda bu koca kentin
mutlu dolaştım dün sabaha karşı
bağrımı açıp
diz çöktüm karşıdan doğan
kıpkırmızı güneşe karşı
bilmem neden
sonra dolmuş durdu
durmuş
en mutlu yerimde beni
döktüler parça parça şişli'ye
küfür etmedim şoförlere
bağrımı açtım
şişli'den taksim'e koştum nefes nefese
yorulmadım
durmadım
bağrımı açtım
koştum
koştum
durakta bir otobüs ölmüştü
troleybüs olmak kuşkusundan
ve adamın biri başını kaşıyordu durmadan
üzülmedim
üzülemedim
bağrım açıktı
taksim'de gök apaçık
bağrımı açıp diz çöktüm
taksim'de sabaha karşı
güneşe karşı

denizlere ırmaklara karşı
saatleri sıfıra eşitledik biz
sevişmekti işimiz
denizlere ırmaklara karşı
boş ve loş odalarda ikimiz
ve gün geçtikçe büyüyen sevgimiz
hem de ne büyüme
aştı bizi taştı sınırlardan
sakız olduk herkeslere
boşverdik
mutlu günler sessiz geçti
kutsal suskumuzla
tükenmez soluğumuzla
denizlere ırmaklara karşı
boş evleri biz doldurduk
biz yazdık duvarlara aşkı
denizlere karşı
ırmaklara karşı

sevgili mustafa balbay'a
gecikmiş mektubumdur
ağustosun yirmiikisi
turgut uyar'ın ölüm yıldönümü
yeni bitti turne
nihayet ulaştım
dağ başında bir ağaç gölgesine
mangal yürek balbay'ın
korkuyu yenmek için
başlıklı yazısını okudum
yüreğim burkularak
sindire sindire
balbay beşyüzotuzbeş gündür tutuklu
yatıyor mahpusta bilmeden suçunu
bir yıldır balbay'a mektup yazmayı düşünüp
bundan korkan
ve fakat sonunda yazan
şunu biliniz ki yalnız değilsiniz
milyonlar sizinle ama korkuyorlar
diye noktalayıp postalayan
korkuyu yenmiş bir destekçisinden
söz ediyor balbay yazısında
aziz nesin'in
korkudan korkmak
kitabını düşündüm
balbay'ın çok yıllar önce benden söz eden
yazarları da vururlar
yazısını anımsadım
silivri'ye gidemedim
haftada sekiz gün oynuyorum
beyoğlu'nda değilsem
elde bavul turnedeyim

.../..

ve fakat
böyle bir korkuyu barındırmıyorken
niye balbay'a iki satır yazmadım
belki de
ya yarın ya öbürgün çıkacak nasıl olsa
diye öteledi mektubu bilinçaltım
gecikmiş bir mektuptur
kusura kalma
sizi yalnız bırakmayan
milyonlarla birlikte atıyor yüreğim
sıkma canını
canım kardeşim mustafa
bu cuma olmazsa tahliye öbür cuma
gözlerinden öperim

erdim bir dağın başına
gökyüzüne bakmaktayım
yıldızdan çok uydu var
götü çıktı bok yüzünün
karmakarıştı harita
kim gezegen kim uzay gemisi
el sallıyor bana yıldızın biri

kim konuşmuş hepimizin adına
hepimiz adına hepimizden önce
beni sevmediler
hüsâm'lığımın anası bu
duygusallığım babasıdır bu işin
önem verirsin birine
ayırırsın başkalarından bir köşeye koyarsın
hemen ardından önemsenmediğini anlarsın
tam iyi günler imgelerken
düşünülmediğini düşünürsün
hiç düşünülmeden söylenmiş
hani belki de lâf olsun diye
kinâyeler mecâzlar tevriyeler
tecâülü arifâneler ve daha neler neler
ararsın
bulursun bile
hüsâm'sın

biz otururken bankta
melekler inerdi gökten havuza
görür müydün bilmem
ama ben
bunca meleğin
arasında mutluluğumdan
anlatılmaz mutluluğumdan
ne diyeceğimi şaşırır
saçmalardım
ve melekler çıplak yüzerlerken
üşür daha da sarılırdık
paltolarımıza
bizim olmayan ne var ki
bizim parkta

çok gecikmiş kızılerik fırtınası
bugün ağustosun üçü
nerelerden geliyorsa bize bu fırtına
yolda çok vakit kaybetmiş olmalı
gökyüzünde de trafik yoğunlaştı
sağa sola savruluyor kırlangıçlar
bu tarih kaymasından pek endişeli
bu iş böyle giderse
nisanın sonunu bulur kırlangıç fırtınası
ağustosun üçü çarşamba
ramazanın üçüncü günü
iddialı bir fırtına
son buldu gün batımında
kızlarımla geriş'te son gece
rüzgâr gibi geçti hafta
yarın dönüyorum bizans'a
kızlarım ayvalık'a
geri geleceğim geriş'e
ne mutlaka bilmiyorum hangi gün
yetmişsekiz ve yetmişdokuz günlüklerimi
burada bırakıyorum
bu yaz geriş'te tamam olacak
başkaldıran kurşunkalem
ne muhteşem mutlaka gün bilmiyorum
helâl olsun hilâl ay
gayet ve tam zamanı
yunan adalarının ardı kırmızı
üstü pembe giderek uçuk mavi
hilâl ay kavun dilimi
top atıldı atılacak
ramazanın üçüncü günü
koydum rakıyı
zeytin taktım çatala
bekliyorum ezanı

seks hayvanlaşmasıdır insanın
ama bu hayvanlık geçici olduğundan
ve ben hayvanlığı çok merak ettiğimden
ışığı söndürüver lütfen

i am miss brown
arabam ve saçlarım
deniz kıyısında evimiz los angeles'te
akşam üzeri bowling oynarım
ya da binerim ata
ben elizabeth brown
amerikanya'da hür yaşarım
bunca zenci arasından geçerim
saçlarım ve arabamla
tüm dünyaya uzanır ellerim
ve gömerim toprağa tırnaklarımı
hep aynı öyküyü
hep aynı türküyü dinlemek için
yankee go home
this is very very very good
ben elizabeth brown
amerikanya'nın içinde hür yaşarım

ne zaman bursa'ya gelsem
ahmet hamdi tanpınar kokuyor
bursa'da zaman
yirmidört eylül cuma gecesi
cumartesiye dönüşmekte
sabahın sıfırüçü
çekirge'de kervansaray oteli
işşizler cennete gider oyununun onüçüncü gösterisi
onikinci gösteriden kırkaltı gün sonra
ikinci bir prömiyer sanki
ilk kez yaka mikrofonsuz
ilk kez kapalı bir tiyatro salonunda
üçyüz kişilik devlet tiyatrosunun altındaki salon
ikiyüzüç izleyici coşkulu
henüz beyoğlu'nda prömiyerini yapmamış oyun güzeldi
sonunda ayakta alkışladı izleyici

kader adlı bir kayık
eyüp'ten sütlüce'ye
sütlüce'den eyüp'e
gelir giderdi otuz kuruşa
durmamacasına
yarısından fazlası suya gömülü
bir zift gölünde yüzercesine
bir zift gölünü kesercesine
yorulmamacasına
kürekler kara
kürekler yorgun
kürekler hep
dipteki açık camdan
gözlerim sarkar
kışlada jimnastik yapan erlere
kalkın eşşolueşşekler
yatın eşşolueşşekler diyen bir sese
eşşolueşşeklere
gemileri jilet yapan
tıraşsız yüzlü ellere
benim için birer adadır haliç'in ortasında
yürümeyi unutmuş
yürümeleri unutturulmuş
boynu bükük
bir haliçnâme'dir bu

mutsuzluğumdan
ve çocuklarımdan
ve karımdan
ve özlemimden
bir taş yapıp
basıyorum içime her gün böbrek diye
böbrek söyleye
ne bu otobüs mü
böbrek mi
böbrek de ne
büyük fasulye bu
bahçesinde bir zamanlar yeşil fasulyeleriyle
büyük fasulyelerden habersiz
mutlu yaşayan
büyük fasulyesiz yusuf'um ben
beyaz giysili
gözlüklü adamların
böbrek dayandıramadıkları
böbreksiz yusuf'um ben
böbreksiz yusuf'uyum
anadolumun
ciğersiz ve kalpsizlere
meydan okuyan yusuf'um ben

bir kadehten bir şey olmaz
la başlayıp
atın ölümü arpadan olsun
la biten
karmakarışık
bıçaklı bir türk filmiydi
herif içti de içti
çocuktu içti
mutlandı içti
unutmak için içti
ve öylesine unuttu ki
dalgınlıkla hep içti
susadım
sıkıldım
çıktım

içtik
anlattılar içtik
anlattım içtiler
senden bile konuştuk bir ara
birini sevmene sevindik
demek ki dedik
insanları tanımasa bile
sevmek diyebiliyor bir şeylere
içtik
içtik sustuk güldük
döndük dolaştık sana geldik
düşündük ki sevdiğin adam için sen
yalnızca bir piyonsun
ne bir başlangıç ne bir sonsun
bilmiyorsun
az kürek çekmemiştik akıntıya
az yenilmemiştik kendi kendimize
bu yüzden acımadık biz de sana
atasözleri özdeyişler sıraladık
durum uygundu saçmaladık
içelim dostlar dedim
bir piyondan fillere ne
atlar kuyruk altından güler böylesine
sonra konu yaşamaktan tanrıdan açıldı
freud russell falan dedik
kimse kalmadı çevremizde
meyhâne boşaldı
oysa hiç de ağır değildi masamızın havası
sana gelince şöyle bağladık sözü
varsın oynansın bu oyun
bir gün mat olmazsan eğer
mutlaka şah olursun
ama şimdilik piyonsun

gökyüzünde kavun ay
meze istemez rakı
eylülün üçü
önü tatil arkası tatil
genleştirilmiş uzun ramazan bayramı
bodrum kapalıçarşı
her gün başka batıyor güneş geriş'te
acayip iş işte eylülün onikisi
darbesel bir gün
kıpkırmızı oldular
karşımda dizili yunan adalar
beyaz bir gemi seyrediyor iki ülke arasından
iki ülkeyi seyrederken fakir
köy evinin taraçasından
denizde yıldız sanki levos'un ışıkları
kanat çırpıp bir düşünce geçiyor
iki satır arasından
neresinden neresinden
gümrüksüzlük penceresinden
sınırsızlık ütopyasından
kiremit adasının feneri
durup durup çakıyor
iki ulus arasında
dalaşıyoruz sırasında
ve fakat kardeşiz biz aslında

bir üslûbun peşine düştüm
kendi üslûbumda yazdım
mizah edebiyattan sayılmıyor
sizin olsun edebiyat
komik-i şehir oldu fakir

içim içime sığmıyor
içmeliyim dostlar
şirinsin şirin olmasına
fakat benden önce bulmuşlar seni
ferhat'lığım kaç para
isterdim ki bitmesin bu yorgun arayışım
istemekle bitmiyor iş
işte sana rastladım
hani ne derler
bitecekse başlamasın
bitecek biliyorum
oysa başladım
ben iki kişiyim
biri sana çok yakın
ikimiz dört kişiyiz
üçümüz içmeliyiz

dökülmüş porsuk ırmağına
yaprak yaprak sonbahar
eskişehir'de ferhangi şeyler
binaltıyüzyetmişyedinci oyun
ada life oteldeyiz
balkonumuz var
porsuk'a bakar
üstünde yapraklar olmasa
sanki akmıyor gibi su
bir amsterdam durumu
eskişehir'de lüle taşı sonbahar

yahu bu üçüncü adam da kim oluyordu
ne münasebetle masamızda bulunuyordu
ve ne hakla ağlıyordu

seccâdede namaz kılan kadın
kendini hep haklı sanmaktadır
çünkü namaz kılmaktadır
şarap içen adamı haksız bulmaktadır
ve şarapsız seccâdeli kadın
dünyayı birbirine katmaktadır
ama o hep haklıdır
çünkü namaz kılmaktadır
tanrıya en yakındır
en üst katta oturmaktadır
ve kapıcı en altta
besmeleyle kafayı çekmektedir

gerçek aşkı buldum
insanı buldum
iyiyi
ve güzeli buldum
boş bulunmadım
hoş bulundum
adı civciv
adı toprak
bu benim koyduğum isimler
anası babası gönül diyorlarmış
varsın desinler
barajı aştım
hem de onbeşle
civciv de aştı
bugün matematik çalışacağız birlikte
uğur çaktı
giremeyecek akademiye
onun için ağladık dün hepimiz
altı ekimi yedi ekime biz bağladık
akademinin karşısındaki agora meyhânesinde
hasan uğur civciv ve ben
gece bekçilere araklandık
agora meyhânesinin karşısındaki parkta
sarmaş dolaş oturmaktı suçumuz
ben falına baktım onun
fal bakmayı bilmeyen ben
onun düşünmesini istediklerimi söyledim
bu bağırsak kanserli kız
beyaz kadını attilâ ilhan'ın
ya da kırmızı yağmurluklu kız
en büyük aşkım
artık onunla birlikte sürecek kavgamız

yağmura gark oldu geriş
eylülün yirmibiri
başkaldıran kurşunkalem bitmiş
yağmurun içinden çıktı
ıslanmış güneş
nanik yaptı bulutlara
tamam oldu
bulutlara emanet
yeni bir kitap

kırmızı yağmurluklu bir kıza
rastlamanın şiiri
ya da godot geldi
bir şeylerle yarışırcasına
kâğıtları doldurmuş
bir adam yazamaz olur bir yerde
sevmek falandır bu
hüsâm'ız
bir karadeniz türküsünün bittiği yerde biz başlarız
içeriz
buzlu badem getirir üşümüş adam
boşaltır kaşık kaşık
almışmışız
beklemenin kurgusudur bu
umudu ve uçsuz gerilimi beklemenin
çoğulluğumuza şaşmayın
biz tek başımıza birkaç kişiyiz
kendimizi unuttuğumuz yerden
örneğin deniz kıyısında bir banktan
doğruluruz birden
bu kez sevmek değirmisinden çıkarız yola
bir mayıs hatta bir haziran ıslığı tutturmuşuzdur
ellerimiz ceplerimizde
ellerim ceplerimde
yürürüm
hüsâm'ız ya
bir yer gelir gitmekten söz eder sevdiğimiz
ürkeriz o çok sevdiğimiz geceden bile
hani deriz
yalnızlığa yakmasa sigarayı ellerimiz
köpekler ulumasa
yatıp uyuyuversek hemen

../...

.../..

tavanlar konuşmasa
bu düşünmek
bu hep kurmak
hep bırakılmak olmasa
dur gitme
gidersen teksin
kalırsan ikimiz
tekiz yani
hiç bitmeyeceğini sandığımız yollar da biter
inanmak yeter
belki biraz geç kalınır
ama sonunda köşebaşına gelinir
istemek yeter
eski bir halıydık seni tanımadan yavrum
biz eski bir halıydık
orta yerimize ince ilmiklerle bir yürek dokuduk
sen köklü bir ağaçsın içimizde artık

eylülün biri
dünya barış günü fırtınası
deli gibi savruluyor
karabiber ağaçlarının dalları
gecikmiş bir fırtına bu
ağustos sonu başlayamadı
eylüle sarktı
böyle şaşkınlıkları oluyor fırtınaların
incir ile düğüm oldu dut ağacı
ömer hayyam takvimi de bozuldu

gibisiz bir bunalımsın
akşam mısın nesin
içime gibisiz şeyler düşüyor
geçen otomobillerin ışıkları
tavanda dolaşıp üstüme düşüyor gibisiz
gibisiz bir sıkıntısın
akşam mısın nesin
içimde
içinde dudakların salt konuşmaya
yaradığını bağıran
gibisiz bir nokta
kimbilir hangi kitaplarda bulduğun
belki de içime düşen bu gece
kimbilir kimin kafa soktuğu
yılgın toplumsal düşünceler
neleri yasaklamadı ki bize
kimbilir kime kızmalıyım

duvarlara adın yazıldı senin
unutmak unutulmak falan
çıkar bunları aklından
adın yazıldı bir duvara
boş bir duvara
kocaman bir çiviyle
adın yazıldı yavrum
sensizliği vurdum en kalın yerinden
mutsuzluğum umutsuzluğumu
varımı yoğumu
hüznümü falan vurdum
en üste adını yazdım senin
dünyanın en güzel dili senin gözlerin
en mutlu gülme senin civcivliğin
bir martının uçuşu gibi falan
yani senin en güzel oluşun
benim olmasan da en güzel oluşun senin
bu güzel işte yavrum
nerden başlasam sen varsın
muşambalar tükenir sen başlarsın
tükenmez bir kalem tükenir
yazılmazlığın başlar
civcivliğin falan yani
gitmemezliğin başlar
deniz kıyısındaki kulübede büyür yalnızlığım
hüznüm başlar yavrum
senin bensiz
benim seninle dolu hüznüm
hüznümüz yani

karıncalar yer altına çekildiler
zeus'un geriş dağında sonbahar
kalimnos'un ardından batıyor
ekim güneşi
badem ağacının arkasında ada
güneşi dörde bölmüş bademin ince dalları
dörtte ikisini yuttu adanın tepeleri
fırladı hilâl ay dut ağacı ardından
ayım var güneşim var
bizans'a dönesim yok
su giderinden
bir kırkayak çıktı
kırkbir ayağı var
maşallah

içine çiş ettiğimin dünyası
her gün bir şeylere şaşıyoruz
yoksa şaşı mıyız
bir gün insanlar
ayrılığı yazdılar
dupduru sevgimizin üstüne
altta kaldık
ezildik
beklemeyi öğrettiler
bok gibi dolaşmayı beş parasız
sararan parmaklarımızla
birbirinden yakmayı sigaraları
şişelerle tanıştırdılar bizi
meyhânelerde kıtı kıtına içmeleri öğrettiler
hüznü biliyorduk
yeniledik
yolları gösterdiler
hemen ardından da gidilmezliği
puştluk duvarlarını
dupduru sevgimizin üstüne
ayrılığı yazdılar
hüzüncüleriz
böylesine yağmurmayı bilmiyorduk biz

i am mister brown
babamın iki arabası var
benim de
annemin de
sosyalizm bu işte

istanbul'dan güneye
evirdim hayatımı
hafta sonu
turneye gider oldum bizans'a
izmir'de seyirci çok
istanbul'da seyirci yok
eyvallah beyoğlu
ses tiyatrosu'nun
quasimodo'suyum
pera'daki hayalet
gerisini sen hayal et

akıl hastanesinin bahçesinde
düşünceleri kopuk adam
bilirim bilirim
fındık kabuğundan çıkmış
kabuğunu beğenmemiş
ama içime bu aykırı yargıları
sen koydun
gururu niye yarattın
anlatılmazlığı neden getirip koydun içimize
dalga mı geçiyorsun bizimle
biliyorum tanrım
biliyorum
beni yarattığına pişmansın

küçük eller birbirine kenetli
çarşamba'dayım
babamın dedesi yusuf dede de
doğmuş bu evde
gel de uyu
küçük eller birbirine kenetli

yirmidört ocak salı
yıl ikibinoniki
feruş'un doğum günü
montreal'den kötü bir haber geldi
hümeyra aradı sesi titrek
ağbisi cevdet ağbim gırtlak kanseri
biraz gecikmiş teşhisi
aradım montreal'i
tedavisi mümkünmüş belki
sesi üzgün
sanki herkese küskün
konuştu cevdet ağbi

gözlerin bağırıyordu
avaz avaz
pastanede
gözlerin kültablasında
yıkılan bir imparatorluk gibi
devinen küllerde
gene başladığı gibi bitti bir gün
ellerime gömülü ellerde
bir an
düşündüğümden utandım
ve seni öpmek isteyen dudaklarımı
yargıladım
ısırarak
dudaklarım azgın
dudaklarım çatlak
ve gözlerin avaz avaz
oysa içimden bir ses diyor ki
olmaz olmaz

eylülün tam ortası
bizans'tan geri geldim geriş'e
referandum sonrası
fakir hayır dedi
yargıyı kıskaca almaktan
başka derdi olmayan
dandik anayasaya
ülkenin dörtte biri
sandığa gitmedi
geri kalanın yüzde ellisekizi evet dedi
fakir hassiktir deyip döndü köyüne
hayır demek için
bizans'a gitmeye üşenen arkadaşlar
deniz kıyısında bronzlaşmaktalar
yat üstüne güneşliklere serilmişler
iyi güneşlenmeler
alın size hiç güneşsiz
çok karanlık
cüppeli anayasa

daduş'un new york'tan iletisi
yirmialtı mart ikibinüçyılı
çok okumaktan mı oldu
nedendir bilinmez
okudukça ve izledikçe
hasret büyür oldu içimde
kavuşmak üzere
diye başlıyor daduş'un iletisi
devam ediyor şöyle
divân-ı kerim okuyorum
bu akşamüstü
ve tabii ki aşk küstü
ilham uçtu gitti
dilimin ucunda tutsak kaldı heceler
ve fakat sana yazacaklarım var şimdi
sen çok güzel yazmışsın ya
utanıyor kalem kâğıda değmeye
sana yazdığımı mı biliyor ne
esas duruşta duygular
bilirim şimdi de gözlerin dolar
belli de etmezsin
koskoca babam
nerden belli edeceksin
ama sana söyleyeceklerim var şimdi
mesafeler midir
okyanustaki dalgalar mı
bilinmez
içimden hüzün geçen bir zamandayım
yazdıklarımdan mı
yoksa hasrettten midir
düşlerimde babamı görür bir haldeyim şimdi
zamanlardan bir zaman çıksa gelse

../...

.../..

ben o gün izlemeye doysam seni
haydi diyelim dünya tersine dönse
ve okumaya doysam seni
hatta haftanın sekizinci günü
zekâna bile doyarım
ama sana hiçbir zaman doyamam baba
babasının kızına yanıtı
martın yirmialtısı
pazar ertesi
oyuncunun tatil günü
elde kalem
kıç cebinde kâğıt
dolanmaktır işi
okyanusu aşarak düştü ileti
newyork'tan beyoğlu'na
internet aleyisselâm
selâm ediyor kızım çok uzaklardan
şiir olmuş buram özlem
bir baba kız aşkıdır
aşar okyanusları
çok yunusları
özlemlerin en kocamanı
biliyorum şimdi bir de gözlerin dolar
diyor kızım
göz dolmakla yetinmedi
yaşlarını koyverdi
ağlıyorum yavrum
sulugöz bir babayım
sanırım kızlarıma çekmişim
yazdım
gönder buyurdum
internet aleyisselâma
şiir olmuş özlemim
uçtu gitti beyoğlu'ndan new york'a

bahçedeki ağaç
durmadan büyüyor
bunu herkes biliyor
ama yalnız ben görüyorum

zamandan zaman çalan kalem
yay olup keman çalan kalem
geriş'te nisanın dördü
bulutlar ardından batıyor güneş
akşamüstü usul usul başladı
yaz fırtınası
yelyepelek geziniyor
karabiber dallarında
henüz tiyatro kapanmadı
üç günlük firar ettik bizans'tan
hafta sonu döneceğiz bizans'a
geriş'e âşığım
burada yaşamak istiyorum
oynamaktan bıktım
kızlarım tiyatroyu sırtlanmalı
ben burada tozlu dosyalarımı
kitap eylemeliyim
ortaoyuncular'ın benden sonrasını görmeliyim

geldi çattı nisanın ortayeri
kemik bıçağa dayandı
ortaoyuncular'da
neyse maaşlar ödendi
vergi borcumuza ödeme emri
kamyonumuza haciz geldi
turne bavulu yapıldı
nisanın onaltısı yıl ikibinoniki
hacizli kamyonun ankara seferi
başkentte oynanacak ferhangi şeyler'in
binyediyüzyedinci gösterisi

bir konser gecesi rastladım size
sevinçli bir telâş içindeydiniz
bir gazoz şişesinde iki kamış
gazoz değil seni içiyordum susamış
bir müzikle öylesine doluydun ki
aralıksız gülerek yüzüme boşalıyordun
içimden bir el
şair buraya
kendine gel
oysa şairliğini bile unutmuştu şu anda
gilda gilda gilda
gülüyordu gilda
bakıyordu
duruyordu
kalktı oturdu
elini uzattı
baktı
şair kendinde değildi şu anda
gilda gilda gilda
şimdi büküp boynumu soruyorum
daha önce nerelerdeydiniz

ikinci dünya savaşında
bir cepheden öbürüne sürüklenip
hiç ateş etmeden
o delikten öbür deliğe saklanarak
hep düşmandan kaçarak
yeri gelip ölü numarası yaparak
sağ salim kurtuluyor
hitler'e çok inanmış
kedi ile fare
kitabının nobelli yazarı
günter gras
okudukça hayatını
soruyorum kendime
kedi mi günter yoksa fare mi

birincisiyle
uzun uzun bakıştık pastanede
sigaramın ucundan uzayıp gidiyordu duman
ve gözlerim en içinde gözlerinin
belki de ilk kez yalan söyledim ona
garson iki dondurma
zira
çok ısındı hava
ve yalancı deyince bana
kızdım kızardım çok kızdım
gülerek ayrıldım
ikincisiyle
uzun zaman beklemekten
duyulan bir nefret cümlesinin
böyle neşeli söylenemeyeceğini
unutturmuş ona gözlerim
gözlerinin içine bakışım
ve sonra bir sigara yakışım
gülüşüm
ayrılışım
üçüncüsüyle karşılaşışım
upuzun bir kızdı
günlerden çarşambaydı
upuzun bir duygu içimdeki
upuzun kızdan cebimde kalan
sinema biletinde duygu gülünç
ama ilginç
çocuksu halleri vardı
uzun çocuksu gülüşleri
uzun bir burnu
upuzun saçları vardı
sağ yanımda yürüyordu
upuzun bir kızdı
günlerden çarşambaydı

bursa'da bahar
mayısın ikisi
kuşlar bıcır bıcır
baharengiz şeyler anlatıyorlar
fakir ferhangi şeyler anlatıyor
binyediyüzonikinci oyun
müjdat gezen'in
bursa'ya kazandırdığı tiyatroda

tattım en baştan ve uzun yudum
tomurcuklanmasını bir aşkın
tattım kavga dövüş
kuruluşunu bir yuvanın
uykusuz yaşıyorum
sevmenin en güzelini
arthur rimbaud yaşımda

içimde bir ben var
şair olan
bir de hüsâm
şair bir sen yarattı
adını gogoe koydu
onu seviyordu
bense seni seviyordum
hüsâmcasına
tüm hüsâm'lığımla
sen ki köklü bir ağaçsın içimde
bende benden çoksun
senden kira alacağım
ve fakat ortalıkta yoksun

turnedeyim izmir'de
fernâme'nin izmir turnesi
denize bakıyorsa otelin penceresi
limanda gemiler varsa
gecenin ışıltısı
ben o gece uyuyamam
gece bekçisiyim
izmir'de sabahın altısı
gün doğuyor geceden gizli
nisanın onikisi
yıl ikibinyedi
demir atmış gemilerin
lâmbalarıyla öpüşüyor
karşıyaka'nın inci dizmesi ışıkları
gün ağardıkça
şahsiyet kazanıyor bulutlar
şiir miyim ben neyim
izmir'deyim kimim ben
lâcivertten maviye dönüyor deniz
gemiler daha bâriz
bulutlar kişiliksiz
bir sabah vapuru
başlattı mesaiyi karşıyaka'ya doğru
pembeleşti gökyüzü
güneş bize yeni bir gün sunuyor
günaydın izmir
merhaba gemiciler
haydi bana iyi uykular

osman ferhan fakirin öz adı
yusuf cemil'in oğlu
müjgân'dan doğma
derviş ahmet efendinin torunu
büyük dedem hattat yusuf efendi
ki onun küçük masasında
nakşederim günlerimi

kötüden arınmışlık
bir yıkanmışlık kentte
yağmurlardan sakladığım bir anı
herkeslerin ilenmesi kendine
koşar adım yürüyorum menzile
özgür basıyorum
çamurların gizemine
yedi tepesiyle
döl kokusuyla
dilencisiyle
içimde bir burukluksun
ey gökdelen tarlası
ellerin ellerinkinden güzeldirler
bir ezgiyi boş duvara çiviledim
hiç bitmeyecek senin için türküler

bir şiirdir zaten hopa
müsekkin ve güleryüzlü
başka bir ülkedeyiz sanki
ferhangi şeyler'in binaltıyüzaltmışıncı gösterisi
emre düğün salonunda
ayakta alkışlayan üçyüzonsekiz izleyici
referandumda yeni anayasaya
en çok hayır oyu vermiş hopa
yarın işsizler cennete gider'in yirmidördüncü gösterisi
gayet yobaz rize'de
hopa'dan rize'ye gitmek zor geliyor insana
aklım fikrim batum'da
zaten rize az biraz uzak
batum burnumuzun dibinde
morcivert olup bütünleşti
denizle gökyüzü
firar etmiş ufuk çizgisi
denizde bir geminin ışıklarından ibaret gece
dingin sessizlik
ve hopa dediğin iki hece

montania'da ilkbahar
tirilye yolunda
binbir renkli çiçekler
ilk aklıma gelen nami başer
fernâme'nin ellibeşinci gösterisi
nisanın onsekizi
bandırma'dan mudanya
otel montania
uğur mumcu kültür merkezi
ayfer feray'la oynadığım kilise
mudanya'da gayet ayfer bir gece
ay ışıktır
fer ışıktır
mudanya'da fernâme
ruhun çın etsin ayfer
fernâme bir bahane
yarın çanakkale boğazı geçilecek
geminin ismi turne
rakı içtik bu gece
değişiklik olsun diye
esridiler güzel kadınlar
kadıncıklar esnemeye geçtiler
gece güne dönüyor mudanya'da
eyvallah içkisi tükenmiş asansörü yitik otel montania
odamızda eremedik huzura
bu gece bu turnede
sanki bir kaza
mudanya müsekkin
teskin edici tesirsiz
sabah erken gaza basmak gerekli
uyumam gerek artık
sürücü oyuncu

sen benim için
rüzgâra karşı yürümeksin
düşünmeksin
kafayı çekmeksin
sigara içmeksin
limana gidip deniz kenarında dolaşmaksın
arabaların altından üstünden
yollarda durmadan yürümeksin
senin bende varoluşun
sen benim için
rüzgâra karşı iç çekmeksin
bilmediğim bir yolda nedensiz yürümeksin

bir sen varsın şimdi geceden öteye
biliyorum
denizim
dalgayım
rüzgârım
diye beni kandıramazsın
biliyorum
şu koşa koşa gelen sensin
dalgalarla sen geliyorsun sahile
köpüren sensin
kumların üzerine sessizce uzanan sen
hep sen
bir sen varsın şimdi geceden öteye
çam ağacındaki sessizlik
parktaki boş masalar
yoldan geçen arabalar
bir akordeonun dökülen kopuk notaları
sencileyin
bir sen varsın şimdi geceden öteye
denizim
dalgayım
rüzgârım diye beni kandıramazsın
bu koşa koşa gelen sensin

çam kokulu ilmiklerle geçilmekte
mayısın ikisinden üçüne
köroğlu'nun dağıdır
bolu'da altmışıncı fernâme
narin bir sis bastı bolu'yu
renkten renge dönüyor ilkbahar
yarın yolum karabük'e
eyvalllah köroğlu'nun dağları

bu gece sinemada
bir türlü anlayamadım filmi
bir türlü seyredemedim
kopup kopup gidiyordu düşüncelerim
seviyordum
sinemayı da seviyordum
ama bir türlü seyredemiyordum
başrolde sen oynuyordun
kimi zaman koşuyordun
yürüyordun
ağlıyordun
gülüyordum kimi zaman içimde bir şey oynuyordu
o yaşlı adam kimdi
kadın neden intihar etti
konu sevmek miydi
dalgalar senden geliyor bana
deniz kadar güzel
deniz denli mavi
maviliği denizliği nedensiz sumatra
uyuma bu gece uyuma
sabaha ne kaldı şurda
bütün ağaçlarıyla
parktaki bıkkın plâkla
denize akan lağımıyla bile güzel bu kent
sevmek çok güzel
uyuma
sarhoşlar çocuklarını anımsadılar
sallanıyor sallanıyorlar
eskiden kilitlerlerdi salıncakları
herhalde artık sarhoşlara acıyorlar
sarhoşları seviyorum
açık sözlü oluyorlar

../...

.../..

takılmış plâk gibi de olsa doğrucular
sarhoşları seviyorum
sarhoşum
ve kadehimde gözlerin
saçların ellerin
fondip sabaha gidiyorum
sarhoşum
sarhoşken gayet hoşum
ve sarhoşun biri düşüyor salıncaktan
gülemiyorum
senle dolu kadehime
sımsıkı sarılıyorum
kadehin içinde oynama sumatra
benimle oynama
plâk hâlâ aynı parkta
aşkımla oynama kumar değildir
birileri kumar oynuyor herhalde
nerde kimbilir
içime doğdu
az kaldı güneşin doğmasına
ve arif sami toker sandalla
kol geziyor yalıboyu'nda
"kız sandalı kalbim gibi oynatma
demedim mi ben sana"
kamyonun biri
paramparça edip düşlerimi
aldı götürdü
ünye'nin çöpçüleri
ünye
ismi onee'den gelirmiş
tatlı şarap demekmiş
diyorlar

../...

.../..

"onee içinde sumatra"
olsun bu aşkımın adı
bu romanın adı
hoşuma gidiyor
herşeyimle onaylıyorum zangır zangır
kavaksız kavakdibi'nin kutsallığı senden geliyor
karadeniz'in incisinin incisi
bir bekâr odasından
izmaritlerle selâm sana
özlem sana
adamcağız kamyona el salladı
durur mu hiç
gazladı
küfür etti mi adam
duymadım
içimden bir ses "vur" dedi
manitu saklasın
vurur muyum hiç
küfrettim
ve adam taksiye bindi gitti
kadehimi kaldırdım
büyük sözler etmem gerekti
kaldırmıştım bir kere kadehi
"ve manitu sinek avladığı bir gün sumatra'yı yaratmış"
dedim
kadehi bekçinin düdüğüyle tokuşturdum
"çın" etmedi
üzülmedim
filmi bir türlü anlayamadım
ama verdiğim paraya da
bir türlü acıyamadım

her gece başka bir şehir
turne bir nehir
zaman zaman gürül gürül
kimi zaman hüsrandır
her gece başka otel
kimisi motel
oda numaranız kaç
ne bileyim ben
dün üçyüzyirmisekizdi galiba
affedersiniz bu şehir
hangi şehir
durmuyoruz akıp gitmekteyiz
turne bir nehir
kısa duraklardır her şehir

içen şairden en kral arkadaşına
döküntüler
bir memleket ki
verdiğin parayı saymadan
dua etmez dilencisi
güzellikler içinde güzellikten
usanmışlığın şarkısını söyler insanları sürekli
adam olmaz arkadaşım
bir memleket ki adam olmaz
orda yaşanmaz
bir memleket ki yaşanmaz
memleket midir arkadaşım
bir memleket ki inekler özgür
inekler en önde
bir memleket ki inekler hep
o memlekette yürünmez arkadaşım
bir memleket ki yürünmez
adam olmaz

godot'nun gelmeyişine rağmen
bir bulatoviç iyimserliğiyle bekliyorum
ki mimi gelsin
biliyorum sevgilim
geleceksin
bilmiyorsun ki sevgilimsin
şu dükkân yalnızlığımla dolu
kürkçü dükkânıdır tilkinin
dönüp dolaşıp geleceği yer
dükkândan sana kucak dolusu sevgiler
biz godot'yu beklemeye alışmışlara
dert değil seni beklemek
bekleyeceğim
gelmeyeni usanmadan bekleyenlerdeniz
biz seninle bu kürkçü dükkânında
yazdırdık kafa kâğıtlarımızı
tüm yazısını kafamıza
geleceksin
biliyorum bekleyeceğim
gelecek gelecek deriz
bekleriz
iyimseriz
kürkçü dükkânı yalnızlığımla dolu
çabuk ol tilkiciğim

boyabat'ta sabah ezanı
sabahın dört bişeyi
huzursuzum ezan sesinden
türkiye nereye gidiyor derdiyle
kısın lan biraz sesini
namaz kılacak değilim
uyumak istiyorum
kes sesini kardeşim
ve bu kadar uzatma
bana anlamsız gelen arapça şeyi
yukarda da söyledim
uyumak istiyorum
seninki diskodan beter
bir ses kirliliği
mecbur muyum sıfırdörtte
yatağımdan zıplamaya
kılmayacağım o namazı
siz kılın
lütfen beni rahatsız etmeyin
ben sana niye kılıyorsun
diyor muyum

tanrı denizi ve kumu yaratmış
insanlar dalgaları
tanrı güneşi ve ayı yaratmış
bulutları insanlar
tanrı adamı ve kadını yaratmış
ve insanlar kavgayı

dalgasız gayet durgun karadeniz
ordu'da kirazlık limanında belde otel'deyiz
bir balıkçı kayığı
ufukla aramızda tek leke
siyah bir şilep demir atmış
kirazlık iskelesine
tek tük martılar
kusursuz bir sessizlik
bu kez şanslıyım
yarın bulancak'tayım
nihayet iki gece kalabileceğim
kirazlık limanında
hava gayet mülâyim
balkondayım
buğulama mezgit yedim
beyaz şarap koymuşlar odama
açmamazlık edemedim
demir aldı siyah şilep
kıçın kıçın uzaklaşıyor iskeleden
tornistan yapıyor limanın ortasında
yola koyuluyor samsun'a doğru
martılar uğurluyor gemicileri
martılar limanın bekçileri

gelme üstüme böyle
kahrolası otel odası
yalnızım zaten
vurma bunu yüzüme
sanki evsizlik otel odası
fakir burdan nereye
evimiz yoktur bizim
dön dolaş şehirlerdir
birbirine benzerler
otel odaları
boyabat'ta sabahın sıfırbeşi
devrisi gün çıktım boyabat'tan
koyuldum yollara
kızılırmak kıyısından
güneşli bir yağmurla
ulaştım samsun'a
memleketim merhaba

elle tutamadığım
tutkularımla yaşayan
bir adamım
ister inanın ister inanmayın
sigaralı
güzel kızlı
siyah denizli
az ışıklı
bir evrende
hüsâm'ım ben

ankara ankara
gecen çok kara
hem kara çarşaf
hem çok moda sıkmabaş
ankara dibin kara
cumhuriyet ne yana
ankara ankara
durumun çok kara
yıl ikibinyedi
islâm bayrak açmakta
kendine gel ankara
gericinin gözü kara

i love you sumatra
anlamış bakıyordu gözlerin
beni bir gözlerin anlıyor sumatra
keşke sen de gözlerin gibi düşünseydin
ellerin çok sıcaktı
yoksa onlar da mı anladı
bir sen kaldın anlamayan
seni sevdiğimi
bir iç bükey bir dış bükey oldu görüntü
ben de bilirim pirinç tarlaları içinde
ıslak sevişmeler
içiyorum sigaralar terme'de
sevişen iki kirpi
sigarayı içen ben

yıl bindokuzyüzseksendört
çetin altan'ın
ap'lilerce dövüldüğü gün
martın dördü
ilk fırsatta ap'lileri döveceğim

sorumsuzum
sigaramı söndürdüm
kalktım yerimden
kâğıdı kalemi aldım
o masum bakışlara
âşık oldum
utanıyorum tanrım
ayıpdan da ayıp
günâhtan da günâh bu benim yaptığım
tanrım şu deli gönlü adam et de
hem sen hem de ben kurtulalım
utanıyorum düşündüklerimden
korkuyorum
ağlamak istiyorum
ver bana kendi kendimi
bir kaşık suda boğayım
kızma bana hatırlatayım
bu arap saçı gibi kalbi bana sen taktın
afrika'dan almadım

deniz gene kan kusuyor ünye'de
deniz gene kan kusuyor
dalgalı
kıpkırmızı
dar ve sert kafaların sıkıştırılmasından
bir sıkıntı benimki
hava ısına
kafalar genleşe
diye bekle
işin yoksa dua et güneşe

sana kambur diyorlar
boşver
bana da gomonis diyorlar
elin ağzı torba değil büzesin
biliyoruz birbirimizi
üzme tatlı canını
gül
sen güldükçe güzelsin

gene başladı ünye'nin sürekli
rengârenk yağmurları
ve bilemiyoruz ne yapacağımızı
gene kapandı bulutlar üstümüze
akkuş tarafı yeşil
fatsa tarafı mor
ne garip bir yer tanrım
bu senin özene bezene yarattığın
her akşam ajda pekkan'la uyuyup
orta câminin ezanıyla uyanan sen olsan
vallahi tanrım sen bile usanırsın burdan
deniz de bilemiyor gerçek rengini
arayıp duruyor
onu hiç bulup da göremedi ki
sevmiyoruz artık yüzmeyi
istemiyoruz tanrım
n'olur geri ver güneşimizi
denize girmeyi hiç bilmemiş
çember sakallı amcalar
yağmur
yani rahmet istiyorlar
ama sen onlara boşver
onlardan çok bizim bu yerler
sevmiyoruz artık denizi
güneşimizi geri ver
bak tanrım
sen ben olsaydın
ben de sen
sen bana çok küfrederdin
ama neme lâzım
erkeklik bende kalsın
saygılarımla
aykırı kulun

ferhan anladı suçun
bıraktı aşkın ucun
kapandı içine ağlayı ağlayı
bu benim uyumlu öyküm
onyedi yaşımdayım

gene başladı bu gözlerimi aynada unutmalarını
gene başladı hepsi
korkuyorum
gene başladı o ince yağmur
bilmem belki de üşüyorum
gene başladı istemiyorum
batıyorum gene ağır ağır biliyorum
elini uzatanlar var
çekecekler
bilmem neden tutamıyorum
tutmuyorum
bırakın beni
gene başladı o büyümeleri gözlerimin
gene başladı ellerim söylenmeye
istemiyorum
istiyorum belki de
gene başladı dalgınlığım
dalgınım
mutsuz değilim
savulun
her zamankinden daha
hızlı geliyorum
ağlıyormuşum
yeni farkına vardım
farketmedim
söylediler
ağlamayın gözlerim
hem sizden
hem herkesten
utanıyorum
bunlar en son ağlamalarım

mollalar iran'a
mollasız türkiye
mollalar iran'a
fetullah'sız türkiye

hüsâm iki tek atarken camda
şaşı bakıyordu bir saksağan karşı damda
ve bir ıslıkta utanmaz tamara
ve hüsâm ve tamara ve saksağan
hüsâm iki tek atıyordu camda
dalgalar dalga geçerken kumla
hep ölgün o çam ağacı yanı başında
ve hüsâm ve dalgalar ve çam
sonra dalgaların içine
bir rakı şişesiyle uzandı tamara
çam ağacı utandı
şaşırdı şaşı saksağan
demin köpük köpük işediği yer
şimdi dalga olmuş geliyor
nasıl şaşmasın
deniz çok nankör
balıklar birbirini yiyor
ve hüsâm tabağındaki balıktan
bir parça alıp
ve yumup gözlerini
tamara'nın şerefine kaldırıyor kadehini

çöktü gene üstüme
haziran huzursuzluğu
nasıl geçecek bu yaz
git köyüne otur yaz
borçlar n'olucak peki
yazar buna takarsa yazamaz ki
masamın üstünde
upuzun ödemeler listesi
bunlar en acillleri
çekmecede ödemeler dosyası
kamburum oldu tiyatro
en fenası
babamın haklı çıkması

monique mercure
doksandokuz yaşında ölmüş
quebec'te
bir yüzyılı yaşamış
ruhun şad olsun monique
fakir de tercih eder
doksandokuz yıl yaşamayı
kitap olmayı bekleyen çok dosya var
onları kitap eylemem gerek
eyleyemediklerimi
elif'im kitap eyleyecek

yurt içinden
ve yurt dışından
yurda taşlar taşıdım
avrupa'dan
amerika'dan
kanada'dan
gümrükte çok soran oldu
ne lan bu taş
allahın taşı
ben taşeronum efendim
deli olduğuma karar verdi
tamam geçin
taş üstüne taş koydum
ben yapmadım
doğa yaptı
heykelciklerdir bunlar
heykelcik satın almak isteyen oldu
satılık değil kardeşim
birini kendisine gönderdim
ardından talepler oldu
satılık heykelciğim yok kardeşim
bir müzedir heykelciklerim
bir müzedir geriş'teki evim
kanada'dan gelen taş
akdeniz'den gelen taş
yapıştılar birbirlerine
heykelcik oldular
rusya'dan gelen taş
amerika'dan gelen taş
arkadaş oldular
zımparaladım odunu
yapıştırdım oduna

../...

.../..

cilâladım
deniz kabuğunu
oduna yapıştırdım
kimi odunları
heykelciğe dönüştürdüm
güzel sanatlar akademisinde
mimarlık öğrencisiydim
daha çok resim atölyesine
meyilliydim
heykel bölümü atölyesine giderdim
yüksek matematik derslerine
hiç girmedim
taşeron ferhan
taşı taşa
odunu taşa
odunu oduna
yapıştıranım

amerikan bayrakları yakılır
akademi bahçesinde
hepimiz parkalı
günlerden on kasım
ondört kasımda başlar boykot
asılır önce necati'de
sonra herkeste surat

sonbaharın son pazartesisi
ankara'da kasımın sonu
küçük tiyatro'da sergiliyoruz
işsizler cennete gider'in ellinci oyununu
salon dolu
izleyici coşkulu
küçük tiyatro bir mücevher
seksendört yaşında ve çok güzel
o sahnede oynamanın gururunu
ve keyfini yaşatıyor bize
güzel adam lemi bilgin
swissotel'de kaldık
otel çok güzel
salı akşam odtü'de ellibirinci oyun
izdiham
sekizyüz kişilik salon
sandalye dizilerek dokuzyüz kişilik oldu

haziranın onu
şarabî
babamın ölümünün
onuncu yılı
buz gibi soğuk istanbul
beyoğlu pub
terasa açılan sürgülü pencereleri sökmüş
şarabî'ye sığındım
müşteri gelsin diye
necmi bey kapıyı kapatmıyor
hemen eve sığınmak gerekli
fakirhânede hâlâ kalorifer yanıyor
beyoğlu esnafının
yaz geldi kompleksi
bizi hasta ediyor
istanbul'a haziranda yaz gelmez
ya istanbulsuzsunuz
ya da çok salaksınız

kadın erkek farketmez
artık blucindir beyoğlu
ütüsel sorunsuz
gayet gamsız

düşmek istiyorum
düşmek
ama
ölmemek
ve hatta kanamasın burnum
doğanın bir hovardalığı bile olsa
sürekli çekilmiyor aynı manzara
bir adam öldü
bütün mahalleyi öldürecekler
ardından bütün mahalleyi ağlatıyorlar
belli ki kıskançlıklarından
çekememezliklerinden
belli ki kabullenemiyorlar
kurtuluşunu bu adamın
bu kazandipliden

istesem ondan
geceleri uyumamasını
ve oturmasını
ve bakıp denize
dinleyip plâkları
beni düşünmesini
istesem ondan
dalgaları
ve ağaçları
ve yağmuru sevmesini
istesem ondan
istesem hepsini
ve istesem istenmemesi gerekeni
isterim ki hı desin
ve sumatra ı-ıh derse
biter sanarsınız hepiniz bu öykü
ve kesilir bu şiirlerin ardı
ı-ıh kardeşim ı-ıh
tükenmez uslanmaz hüsâm'ın deli gönlü
o ve hepiniz
deyin ne derseniz
hep sevecektir hüsâm
bunu böyle belleyin

âşık veysel'i dinlerken
güzel şeyler söylemek istiyorum bu gece
sâde içmek zor oluyor ya
sâde içmesen de bulunmuyor kafa
elimdeki peyniri koyacak yer bulamazken
deniz ve ışıklar
geçiyor penceremden
görüyorum
anlatsam inanmazlar yarın
koşa koşa gidiyor deniz
sumatra'yı gördüm bugün
şimdi de görüyorum
çamın üstünde en tepede oturuyor
siz ister inanın ister inanmayın
sumatra bana gülüyor
gene bir motor ırzına geçiyor gecenin
ve düşüncelerimin
ve bu benim
kimbilir kaçıncı küfürlü sigaram
kendi kendimi
şairliğime inandırmak için
odamı dağıttım
birbirine kattım
şairler derbeder olurmuş
sen benim saçmalarıma aldırma sumatra konuş
âşık veysel sustu
başladı gür sesli ruhi su
o odun kırıcıymış
adı ilyas'mış
ne dedin saçmalıyor muyum
hakkın var sevgilim
fakat sen öylesine güzelsin ki
bardak diye ikide bir kalemime sarılıyorum

izmir cayır sıcak bu sefer
her ayın sonu izmir
gene anemon otel
beni ben mi delirttim
ikiyüzonüçokuzuncu oyun
sabah çıktık antalya'dan
ikindide ulaştık izmir'e
çantayı attım otele
atladım taksiye
alsancak kervan pasajı
alındı gâvur ilaçlar
şampuanlar purolar
after shave almaya gitmiştim
sadece onu unuttum
izmirli defter izmir'e gezmeye gitti
geri döndü beyoğlu'na izmir'i göremeden

eğer vezir
serveti itibarı ve gücüyle
hükümdara yetişirse
hükümdar onu devirmeli
yoksa iyi bilmeli ki
devrilen kendisi olacaktır
demiş ibni kuteybe
iş bu yüzden
hükümdarlar vezir sevmezler

engin deniz'e rastladım
yalıkavak marina'da
bizim tiyatro eylediğimiz
katamaran batmış
içinden dalga geçen tiyatro
denizin dibindeymiş
çıkarılamıyormuş
çıkarmak da parayla
alma ferhan'ın âhını
çıkar yosunlu yosunlu
ferhan zaten balıktır
âhı kalmaz kimsede
al katamaranı
sok kıçına
çok küçük değildi
sığmaz zaten kıçına
akdenizi egeyi
dolaşacaktı karadenizi
içinden dalga geçen tiyatro
engin her ay kiraya zam derdindeydi
biz bilete her ay zam yapmıyorduk ki
bir düşümdü benim yüzen tiyatro
gerçekleştirdim

horozlar sabahı ettiler
ağustosun dokuzu
gece zifir karanlık
daha baykuş susmamış
kümeste bir sorun mu var lan horoz
biz henüz yatmamışız
yatmaya horozlanıyoruz
derdiniz nedir
sarayda sıkılmış padişah gibi
ne demek istiyorsunuz lan siz
biliyoruz horozsunuz
bu kadar belirtmeye gerek yok bunu
duygu asena öldü
haberiniz var mı alaca bulaca horozlar
ötün öyle milimetrik çükünüzün keyfine
dünyadan bîhaber
bilâperva
kimsede olmayanından boyunbağlı
boynundan çüküne bağlı
çift düğümlü
şık giyimli horozlar
ötün öyle kalın kürdan çükünüzün keyfine
ve fakat daha sabaha çok var

ve birden kararınca
iskelenin ucunda ışık
hiçbir şey söyleyemez olurum
öyle kalırım
en iyi arkadaşım
bu kocaman bardak
en çok sevdiğim
kafayı çekmek
kafa memnun
bu sarı defter
bu dolmakalem
en yakın arkadaşlarım

işte gene bizans'tayız
on saat yol geldim
çağ dışı aydın turizm ile
otobüsten nefret ettim
videolu türk filmleri
hâlâ beynimin içinde
rakı koydum kendime
beş buçuk aylık askerlik hırsı
sakalımın yerinde akdeniz yelleri esiyor
evimdeyim haziran ortası
gene milyon borçlar içinde
merhaba parasız yaz
merhaba sıcak ayaz
derim gerilmiş akdeniz'de
kıpkırmızı yangındayım
gemilerim batmış karadeniz'de
ben sahiden yangındayım
sızlıyor her bir yanım
her haziran huzursuzum
işte gene bir dört yolun ağzındayım
karıncalar dolaşıyor
şiirlerimin üstünde

bir şairin yaşantısı şiirdir
ondan gayrısı
olsa olsa dipnot olabilir
demiş yevgeni yevtuşenko

evlenme arifesindeki eski sevgilime
kutlama şiiridir
yaprakların kımıldamaya üşendiği
bir haziran akşamı
sana siz diyeceğiz artık biz
selâhattin pınar'ın şarkılarındaki gibi
kendimize ben demedik zaten hiç
biz hüsâm ben hüznümüz birkaç kişiyiz
sevinmemizi istemezsiniz herhalde bizden
hem
sevinmekten ya da öyle görünmekten
nasihatten ve gülmekten
başka şeyler de olmalı bir kutlamada
örneğin esrik bir adam
fırsat bilip
avni beyin ortanca oğlunun sünnetini
dert yanmalı çok ispirtolu rakılardan
ve arkadaşının düğün fotoğraflarında
sırıtamaz müsaadenizle
ya da ne bileyim
gıcık kapıyordur la comparsita'dan
herifin biri örneğin
n'olur
yalnızca sizlerin sevinci olan düğünlere
bizleri götürmeyin
sıkılganızdır
sinirliyizdir
çarşambalıyız biz
bakarsınız bir bokluk eder
sevincinizi kursağınızda koruz
en iyisi siz kendi bohçanızı kendiniz dürün
bizi karıştırmayın

../...

.../..

alınmayız anlayışlıyızdır
haddimizi de biliriz
sizden çok uzaklarda
sizin onurunuza iki kadeh içebiliriz
unutsaydınız bizi keşke
başka bir adamla evlenmeye gittiğiniz gün
kızmazdık
birbirimizi deliler gibi sevdiğimiz
günlerin başlığını atmasaydınız
mektubunuza
siz engel olmalıydınız
eski kaleminize
bakın biz sayın bayan yazdık
zarfın üstüne
evlenin barklanın yatın kalkın
bize ne
ama o adamla evlenmeye
gitmeden önce
hoşçakal yavrucuğum
demeyin bize
bakın buna bozuluruz işte
dedik ya çarşambalıyız
bok gibi bir gururumuz
anlaşılmaz bir onurumuz vardır
bunu kaldıramayız
ve
biz gelir o düğünün içine sıçarız

eylülün son günü
izmir'de cumartesi
inciraltı'ndan bakmaktayız symrna'ya
beyaz şaraba mütemâyil güneşli ikindi
mendireğin arkasına zulalanmış kayıklar
deniz üstü martı cümbüşü
yaralı bir çınardır
usul usul devriliyor sıfıraltı yılı

kestaneci değilim ben şairim
soluk kâğıtlara soluk veririm
bu ne kestaneciyi küçümsemek
ne de büyümsemek kendimi
neysek oyuz demek istiyorum
yani kimse kendine yontamaz kimseyi
bilmem anlatabiliyor muyum
sen benden düşünebildiğince ırak ol
istersem getirir koyarım gözlerini
gök gürültüleriyle bir haziran sonu yağmurunda
penceremin önüne
ben şairim kızım
sen bana ne bakıyorsun
ben sana bakmıyorum ki dedi
hassiktir dedim
ve devam ettim şiirime
bugün gerçekleşmeyen buluşmamızın
onbirinci günü devriyesi
duygularımla devriye geziyorum
kolay değil seni başka bir adama devrediyorum
ben artık yorum yapmıyorum
biliyorsun
ne diyordum
ha evet seni seviyorum

durulsun gökler durulsun
ve ben yere yatıp sırtüstü
havaya bakayım
bırakın
yazgımı sürdüreyim
yansın ışıklar yansın
hep yansın
ve ben gözlerimi yumup
karanlığı okşayayım
bırakın beni
sürdüreyim yazgımı
ünye'de eylül ayı
bindokuzyüzaltmışsekiz yılı

kasım yirmiyedi
sabah sıfıraltı
adana'da seyhan oteli
yıl ikibinaltı
çın etmiştir mutlaka
nihat ziyalan'ın kulağı
gün doğsa da
çarşıya gidip şalvar alsak
adana gene sıcak
felek bir gün salakken
beşyüzyirmialtıncı kez oynanacak
gece son uçakla gelindi
pazar pazartesiye lehimlendi
uyursam bu gece yazık olur
duygusu veriyor insana
odadaki çalışma masası
otel seyhan
dünyanın en güzel oteli

güç önce
ardından olanaksız
ve sonra boşluk upuzun
yaşamak sevgisiz
sevgilisiz
sevdiceksiz
bir başına
dört başı mâmur yaşamak
güç önce
ardından olanaksız
ve sonra upuzun boşluk

yaşım ellialtı
daha ağır ağır yürüyoruz hayatı
merdiven sevmiyorum
asansörde sigara içiyorum
içmemek lâzım
çok tütünsel dumansaldır hayatım
büyük kızım onsekizini bitirince
ona bir dolmakalem
bir de defter aldım
sen de yaz kızım
ve fakat sigarayı az içelim
sen küçükken ufacıkken
bana
baba sağlığa zararlı ama
demiştin

uzun uzun şilepler
demir atmış karşıma
bir balıkçı motoru
dolanıyor aralarında
pek sakin bir dalgacık
oynaşırken yosunlu kayalarla
bulutların arasında
turuncu lekelerdir batan güneş
tren geçiyor emirgân otelinin altından
vagonları kömür yüklü
hava gayet mülâyim
karadeniz çok sakin
kimi şileplerde ışıklar yandı
kimisi derin uykuda
aralık ayının yirmisi pazartesi
işsizler cennete gider
altmışıncı oyun zonguldak'ta
garson kardeş ne taşır bu şilepler
kömürdür yükleri ağbi
simsiyahtır gemicilerin elleri
nereye gider kara elmas
götürmezler getirirler ağbi
meğer rusya'dan
ucuz kömür getiriyor zonguldak'a
eski bakan unakıtan'ın
kömür akıtan müteşebbis oğlu
ellibinden onbine düşmüş
kömür işçisi sayısı
zonguldak solcu bir kaledir
direnen bir sosyalist beldedir
amaç hem direniş kırılsın
hem kömür akıtan oğlan zengin olsun
bir taşla bir kuş sürüsü
zonguldak n'eylesin kömürünü
sürdür oğlum sen sömürünü

sıfıryedi yılının
yedinci ayının
yedinci günü
cumartesi
bu akşam kadıköy'de
nâzım hikmet kültür merkezi'nde
yetmişsekizinci fernâme
onaltıonbeş vapuruyla geçilecek
beşiktaş'tan kadıköy'e
bir şeyler atıştırıyorum şarabî'de
çok sıkıldım cafe krepen'leşen
beyoğlu pub'dan

say say bitmez
çok ustalar var önümde
biz geçemeyiz onları
geçmekten vazgeçtim
çırak olmak yeterli
ve fakat
al bu kavuk senin olsun çocuk
diyemem aman
sen basma da fistan giyemezsin çocuk
ve falan filan

oniki temmuz perşembe
ondört kişi toplandık
bir masanın çevresinde
cafe krepen'de
sıfıryedi yılının yedinci ayı
onbirinci gün çarşamba
çarşambalı yeğenler buluşması
beyoğlu'nda
neo classic restoran'da
herkes birbirinin yeğeni
birbirini otuz yıldır görmeyen var
saat yirmiotuz
öpüşmeler kucaklaşmalar
cevdet ağbi galip ağbi
yıldız ve hümeyra
hepsi yeğenim
kardeşlerim ragıbe ve ahmet
hepsinin yeğeni
küçük ferhan ve pınar masadaki
herkesin yeğeni
derya raymonde füsun ve zeynep
ve cevat enişte miz
çok keyifli geçti
birinci sen n'abar la yiyenim
gecesi
gelecek yıl çarşamba'da
evin bahçesinde
ve daha kalabalık olsun
istiyoruz ikincisi
bu yıl eksik yeğenler vardı
saygın istanbul dışındaydı
küçük derya londra'da
bengü amerika'da
finlandiya'ya döndü kaya

ramazanın ikinci günü
eylülün onbeşi
ikibinyedi yılı
unutarak oruçlu olduğunu
su içiyor ilk dinbaz cumhurbaşkanı
oruç mu yalan
din mi yalan
adam mı yalan
trilyon götürmekten sanık
ve fakat ılımlı cumbaş
en dindarımız
nasıl unutur orucunu
cenneşânühü
elem tere fiş
kem şişler kebap

ağva iki derenin arasındaki yer demekmiş
maverâünnehir'in küçümenciği
ordan geliyor adı
burnumuzun ucundan durgun akan
adı göksu çamurdere
adapazarı'ndan geliyormuş buralara
öbür derenin adını ve menşeini bilmiyor otelci
ikibinon yılı ikibinonbire düğümleniyor
göksu deresi dibinde
şöminede çıtırdıyor
maverâündere odunu
akıp dururken çamur renkli göksu
miladî takvim ciddiye alınmak gerekirse
mesela bir yıl daha bitti
herşey daha mı güzel olacak gelecek yıl
orası belli değil
şurası besbelli
bir yıl daha yaşlandı fakir
giderek kısalıyor ömür
şolohov'un don nehrinden
daha durgun göksu
sanki akmıyor gibi
hava ayaz
şöminede çıtırdıyor odunlar
ağva firarının son günü
giderek şişmanlıyor
başkaldıran kurşunkalem dosyası

biz aslında şair değiliz
şiir düzeriz
hepsi bu
yedinci ayın yedinci günü
yıl yetmişiki
çok yedili tek ikili bir gün anladık
şair olmadığımızı
artık sadece size şiir düzeceğiz biz
hüsâm'la ikimiz
siz ki her ikimizi ve hüznümüzü
herkeslerden iyi bilirsiniz
siz ki biraz erişilmemek
biraz firar biraz da sessizliktiniz
yakından tanıdığımız yalnızlığımızla biz
yalnızlığın böylesine ürkünç olmadığını bilmeden
ve bok gibi bir kalabalığı hiç özlemeden
onyedi cep konyağının
ve duvardaki resminizin üstüne titreyerek
bir onyedi akşamüstü
size kadar gelmiştik şişelerle
yoktunuz
yani çoktunuz

hizbullahçılar
pkk'lılar
yeni çıkan bir yasayla tahliye oldular
halay çekerek girdiler ikibinonbire hizbullahçılar
mustafa balbay
hiç suçunu bilmeden
altıyüzyetmiş gündür içerde
muaf tutuldu aftan
ona doğru esmedi tahliye rüzgârı
evlerinin önü rh pozitif
hava hizbullah rengi

içki yasak bir kentteyiz
bir tekel bayiinden şaraplar alır rüştü
siyah naylon torbayla nakledilir şişeler
içki yasak delikanlı bir kafede
imbiklenir üzüm suyu
şişe masanın altında saklı
işsizler cennete gider
yetmişikinci oyun
içkiciler cehenneme gider
düşüncesi egemen kentte
ayakta alkışlar oyunu
bu baskıdan bezmiş üçyüzseksen izleyici
ocağın ondokuzu
ikibinonbir yılı
konya'da dolunay
otele dönüyoruz
adım başı polis kontrolü
üfleyin bakalım kaç promilsiniz
herkesin ağzına soktuğu şeyi ağzıma almam
aç ağzını ben sokarım
diyor konyalı hunhar polis
bir gözyaşı damlası biçim
süzülür hüzün
konyalı dolunayın gözünden
minareler gökdelenler üstüne
mevlâna'nın kemikleri sızlıyorken
allahsız da olsa gel dediği konya'da

ikibinonbir yılı
şubatın biri
sekiz yılda
geri gitti
seksen sene
ah türkiye
vah türkiye
böğürüyor televizyonda
padişah başbakan
atatürk'ün kemikleri sızlıyor
anıtkabir'de
çankaya'da mûkim yobaz
allah diye
allah diye
sekiz yılda
seksen sene
geri gitti türkiye

gene turneyle geçti hafta
iki mayıs pazartesi ver elini edirne
edirne'de mayısın ikinci gecesi
sıfıronbir yılı pazartesi
işsizler cennete gider'in
yüzyirmidördüncü gösterisi
efe otel'de mahsur gece
greko romen kumrularla
göl bülbülleri atışmaktalar
gecenin dibinde
ince şıpır bir yağmur
yağmur sevmez kuşların kanatlarında
karaağaç'ta uzun süren akşam yemeği
bahattin öğütmen konağında
restore edip restoran etmişler
doktorun konağını
asker arkadaşım erdoğan bulut
onun ilkokul arkadaşı emniyet müdür muavini
tarot falına bakan cenk bey
ve kimi tanımadığımız genç müridlerle
hoş sohbet gece
avrupa kokuyor edirne
günün tek hatası
ciğerci halil usta muhabbeti
çok meşhurmuş ciğeri
nesi niye meşhur biz anlayamadık
yenilecek gibi değil
tadı tuzu çok tartışma konusu
seçenek yemek yok
hemen burdan gidelim
herhangi bir yerde ünsüz bir tost yiyelim
eyvallah gayet halil ciğer ustası

../...

.../..

salı günü burgazların lülelisi
yeni açılmış otel ezgi
kentin biraz dışında
otel sahibi gürsel bey gayet efendi
yüzyirmibeşinci oyun lüleburgazlılara
izleyici çok coşkulu pek neşeli
devrisi gün yağmur ile çıktık yola
muratlı yolundan tekirdağ'a
iskeleye nâzır başına golden eklenmiş
kırk yıllık yat oteli
ali usta'dan köfteler söylendi
bir tablo gibi tekirdağ limanı
gemiler ve balıkçı tekneleri
kuytulara sığınmış yağmur kaçkını martılar
yüzyirmialtıncı oyun kültür merkezi'nde
üç yıl olmuş tekirdağ'a gelmeyeli
izleyici özlemiş bizi
maç gibi bir oyundur
mutlu son bulur
otelin kahvaltı salonunda
bizim için özel hazırlanmış akşam yemeği
limana ve gemilerin yıldız misâl ışıklarına
göz kırpan deniz fenerine karşı
ne zaman golden oldu yat otel
diye sordum şef garsona
yanıtı kahkahaya boğdu hepimizi
şef garson dedi ki
siz oteller kitabı'nı yazdıktan sonra

çeşnicibaşılı ilk cumbaş
tövbe estağfurullah
çeşnicibaşı erkek başı açık
kendisi padişahın yemeğinde
zehir var mı diye her tabaktan tadan
zehir uzun zaman sonra etkiliyse
padişah çeşnicibaşından birkaç saat sonra ölecek
ya resulullah
aylardan eylül
çankaya'da başıbağlı gül
yıl sıfıryedi
cumhuriyet ayvayı yedi

izmir'de turnedeyim
can vermiş ismail gülgeç
şubatın onaltısı
ikibinonbir yılı
biz bizans'a dönerken
kalkmış gitmiş cenâzesi
bizim uçak çanakkale üzerinden geçerken
ulaşmış tabutu memleketi eceabat'a
orada verilmiş toprağa
karikatürümüzün özgün ustası
mangal yürek özgün dost
öksüz kalan koltuk değnekleri
gökyüzüne uçmuşlar
önce bulut olmuşlar
sonra birer hayvana dönüşmüşler
sonsuzlukla öpüşmüş
ismail'in insanlar anlatan hayvanlar âlemi
güldü geçti hayata
güleryüzlü ismail gülgeç

hilâl oldu ankara'da ay
ekimin onyedisi
yıl sıfıryedi
bir otel açılışı nedeniyle
bulunuyor fakir başkentte
sanki turne gibi de
ve fakat değil aslında
yüzgörümlüğü konumu
gayet karanlık ankara'nın durumu
pkk ile savaş için
meclisten tezkere bekliyor ordu
çankaya'da türban dalgalanırken
hava günlük güneşlik
hiç savaş hâli değil
ırak sınırında kırkbin mehmetçik
eller tetikte komut beklemekte
pazar günü referandum söz konusu
ve fakat konusu belli değil

artık yaş altmış
ve fakat bitmemiş iş
sürüyor tiyatroyla
amansız savaş
sahnede kırkıncı yıl
artık ermişim
zaten dervişim
dedem derviş ahmet efendi

boris vian'ın annesi
çok meraklı operaya
bu yüzden lelio adını koyuyor
ilk oğluna
berlioz'a aşkından
boris'in adının boris oluşu
anasının boris godunov'u sevişi
çok zor oldu boris'in işi
herkes onu ermeni asıllı bir rus sandı
oysa boris sapına dek fransızdı
yirmiüç haziran bindokuzyüzellidokuz'da
televizyonda
mezarlarınıza tüküreceğim
adlı eserinden yapılan filmi
izlerken duruyor birdenbire
boris vian'ın
heyecanlı yüreciği

ülkede birbirinden habersiz bağımsız
sessiz sedâsız
filiz veriyor itiraz çiçekleri
başını bağlarken cumhuriyet
birileri için için delleniyor
dertleniyor
nasıl geldi türkiye bu hâle
diye içip içip susuyor
bir gün bütün meyhânelerden çıkanlar
toplaşıp kolkola
birikmiş hınçları sarmaş dolaş
yürüyecekler bir gün doğuşuna
az biraz sarhoş
dert edinme türkiye
atatürk'ü silemezler
fakire beş vakit namaz kıldıramazlar
gün doğunca şırrak diye göreceğiz
yusyuvarlak rönesansı

mevsimler yavşaklaştı
kar görmeden mart geldi
yumurtadan çıktılar
yavru kumrular
bir gün birden uçtular
kuşlara bahar geldi

dün gece sabahladım
cami'yle
bir daha okudum
haldun taner'in verdiği kitabı
ve sabaha karşı
yeniden yazdım
cami'nin şarkısını
doğduğum yer
aşşağı pireneler
ispanya sınırında
madrid bizim paris'imiz
paris çok uzaklarda
cami dosyası toparlandı
kondu oyunun adı
yorgun matador
teşekkürler ustam
beni cami'yle
haldun taner tanıştırdı

bir bir dökülüyor
ham incirin ham yaprakları
kasımın otuzu
zor durumda kumrular
yağmurlar başladı
kumruların şemsiyesi yapraklar
dallarından bir bir kopup gidiyorlar
artık incir kel incir

efes'te görkemli oyun
ferhangi şeyler beşyüzdoksanbirinci oyun
sekizbine yakın izleyici
çılgın bir alkış
selçuk'ta bella otel'de gece
sabah kuşadası yolundan bodrum
ece resort
işte ece işte kürşat
bodrum kalesinde ferhangi şeyler
beşyüzdoksanikinci oyun
kale doluyor
izleyenler arasında ali poyrazoğlu bülent kayabaş
geriş'te hafriyat kazılması sürüyor
bugün ileri kitabevinde imza günü
birden karşımda meral taygun
onbeş yıl sonra
bu akşam beşyüzdoksanüçüncü oyun kalede
iki gece üstüste bodrum
her yiğidin kârı değildir
alnımız akıyla sürüyor turne
bu akşam oyuna gelenler
mesut gül ve sevgilisi laurence
elif ve emre veral aliye uzunatağan
oya ve almanya'dan mimci mehmet
yarın yolum uzun
beşyüzdoksandördüncü oyun antalya'da
gezginci defter otel talya'da
izdiham var açıkhava tiyatrosunda
antalya'da bitiyor turne
devrisi gün basıyorum gaza
on buçuk saatte ulaşıyorum arnavutköy'e

bekârlık kolay
besbekâr olmak zor
bekâr evine gelen gitmiyor
hani nerde bekârlık
bekârlık değil ki bu
gizli gizli evlilik
hani benim yalnızlığım

yirmibir aralık ikibinonyedi
savaş dinçel'in cenâzesi
teşvikiye câmisi
okşadım tabutunu
sevgili savaş
arife gecesi
kurban bayramının ilk saatleri
ayrılarak aramızdan
kavuştu ölümsüzlüğe
altmışbeş yaşında
hayatı savaşarak geçmiş
savaş dinçel
oğlunun adı barış
gözün arkada kalmasın
barış savaş içinde
hadi çaman hastanede
yoğun bakımda
giderek azalıyoruz galiba

beyoğlu'nda ramazan
burcu burcu şarap zamanı
bomboş restoran
garsonlar emrime âmâde

noel gecesi
bozuldu işin hecesi
mavi kazaklı kız bilmecesi
bilmemecesi
fakir tanımıyor kızı
sevgilim kıza çok gıcık
mumsuz noel gecesi
mavi kazak muhasebesi
bozuldu işin kâfiyesi
lan zaten çok yorgunum
iyi geceler müfettiş sevgilim
korkarım
yalnızlığımı özledim

diş ağrısıyla girdik yeni yıla
ağzımdaki son çocukluk dişlerim de
terketmek istiyorlar beni
sıfırsekiz yılında
dişçiyle başlayacak yeni sene
bir iki hafta kapat tiyatroyu n'olucak
diyecek gene
sanki tiyatro dişhâne
bilgisayar arızası tüy dikti üstüne
kadeh kırıldı
şarap döküldü klavyeye
f klavye aranıyor
üç yumurta ziyân eden
kuluçka özürlü torun kumru bırt
nihayet dördüncü yumurtadan
yavru çıkarmayı başardı
ocak'ın dördünde doğdu
torunum bırt'ın çocuğu zırt

senden boşanmak istiyorum amerika
çocuklar bende kalsın
nafaka istemiyorum
siktir git hayatımdan

gene kıyıköy'deyim
eylülün yirmiikisi
yıl sıfıryedi
bir filmi bitirdim bugün
bastım gaza buraya geldim
yarım kalmış dosyamla
samsun'da ferhan sineması
ve apartmanı pek ucuza satıldı
cebim babamdan miras paralar
limanda fenerler muntazam
kıyıköy sakin ruhum dingildek
cebimde para var
ve fakat artık samsun'da sinemamız
evimiz yok bizim
babam hayatta olsa
buna çok kızardı mesela
ve fakat tek mirasçı değilim
tek mirasçı olsam
satmazdım babacığım

dağların ortasındayım
zeus'un geriş dağında
ağustosun yirmiikisi
turgut uyar'ın ölüm yıldönümü
leros adası ardından battı güneş
kızıla dönüyor gökyüzü
tayyip cumhurbaşbakan oldu
davutoğlu başbakan yardımcısı
ortadoğuya bakıyor tayyip'in gözü
yasakladılar bize sözü

bahçelerde börülce
fakir yazar bazı bazı
bugün çok bazı şeyler oldu
oynadı gelin görümce
başlar sımsıkı cendere
fet baş
fetul sıkbaş
sızma baştır kökü dışarda
böyle başa böyle perma
aylardan eylül
yıl sıfıryedi
sımsıkı başlar geçiyorlar
mülâyim ve mütesettir
beyoğlu artık gayet tesettür
belki de biraz müteessir
dört nala geri dönüyoruz geçmişe
fet zaman
fit zaman
fetul zaman tüneli
kasımpaşa süper ligde
çok süper maşallah
ve fakat sonuncu
allahallah
kasımpaşa'da yağmur duası
ankara'yı sel aldı
fesüpanallah

geriş'te bir noel gecesi
onbir yavru doğuran
sürünün annesi şaka
kanserojen sorunlarıyla
izmir'e nakledildi
veteriner kâmuran bey telefon etti
yaşama olasılığı yok dedi
köpek sürüsünün annesi
şaka izmir'de vefat etti
ağlıyoruz
yavrular tam anlayabilmiş değil konuyu
köpek sürüsünün babası can
hiç anlayabilmiş değil durumu
onlara nasıl anlatabiliriz bunu
hüzün çöktü
artık şaka'sız yuvamıza

tedâvülden kaldırılan zafer bayramı
artık kutlanmayacak
haşmetlü öyle buyurdu
geriş'te hava güneşli
çaktırmadan yağmur var
zafer bayramı kutlanamasın diye
haşmetlü öyle buyurdu
giderek şizofreniye yaklaşıyor birileri
tanrı öyle buyurdu
teşekkürler tanrı
geriş'te kutluyoruz zafer bayramını
köpeklerimizle
köpekler çok neşeli
onlar sevmez haşmetlüyü
televizyonda onu görünce
deli gibi havlarlar
akıllıdır bizim köpekler
kanal değiştirmezsek susmazlar
aferin bizim köpekler
onlar cennete gidecekler

şakır şakır yağmur geriş'te
gök gürüldüyor
ekim ayı son buluyor
hiç sekiz ay geçirmemiştik geriş'te
yirmidört ekim cumartesi
yıl ikibinyirmi
saç sakal tıraşı için
koronavirüs maskeli berber
eve tıraşa geldi
tamamlıyoruz ekimi
kasımda da geriş'teyiz
bilemiyoruz ne zaman
bizans'a döneceğiz
ne zaman açılacak
perdesi ortaoyuncular'ın
kitap olmayı bekleyen dosyaları
kitaplıyorum
kitap üretiyoruz işte
elif'inki gitti baskıya
adalet hanım ve böcekleri
masamdaki dosya derdeste
derledim desteliyorum
ebn-e koronavirüs sâyesinde
dosyamı kitap eyliyorum
son bulur derdeste
derdeste'nin devamı ferdeste
ebn-e koronavirüs'ün
zirve yapacağı söyleniyor
kasım ayında
sanırım geriş'te gireceğiz yeni yıla
ikibinyirmibir merhaba